

Ministerul Educației al Republicii Moldova
Ministerul Culturii al Republicii Moldova
Agenția de Evaluare și Examinare

PROIECT

MUZICĂ
COREGRAFIE

Examene de bacalaureat

Chișinău, 2012

Programa pentru examenul de bacalaureat

CADRU CONCEPTUAL

Statutul disciplinelor în examenul de bacalaureat

În cadrul sesiunii 2012, examenul de bacalaureat la profilurile 1400 Muzică și 1503 Coregrafie, se desfășoară în două probe: practică/orală (Interpretare muzicală/coregrafică, Literatura muzicală, Compoziție) și teoretică/scrisă (Teoria muzicii, Istoria culturii, Istoria baletului). Conținutul probelor depinde de profilul, tipul instituției de învățământ și specializarea candidatului.

Însemnătatea examenului constă în faptul că el prezintă o evaluare finală a nivelului de pregătire profesionistă a viitorului specialist în domeniul artei muzicale/coregrafice.

Notă de prezentare

Scopul programei

Prezentul document constituie o generalizare a obiectivelor și a conținuturilor învățământului liceal și celui mediu de specialitate în domeniul artei muzicale/coregrafice.

Programa este adresată atât specialiștilor cât și absolvenților liceelor și colegiilor de profil. Ea conține:

- informații esențiale despre modalitatea de organizare și desfășurare a examenelor de bacalaureat;
- cerințele de examinare;
- teste modele pentru proba scrisă.

Materialele prezentate în programa respectivă vor contribui la pregătirea candidaților pentru susținerea cu succes a examenelor de finalizare a unei etape importante în formarea lor profesionistă.

PROBA PRACTICĂ / ORALĂ

INTERPRETAREA MUZICALĂ / COREGRAFICĂ

I. OBIECTIVELE-CADRU ALE DISCIPLINEI, VALORIFICATE ÎN EXAMEN

Studierea disciplinei valorificate în examen contribuie la:

- Formarea unui interpret bine pregătit pentru activitatea profesionistă în domeniul artei muzicale/coregrafice;
- Educarea gustului estetic și artistic al viitorului specialist în domeniul artei muzicale/coregrafice;
- Dezvoltarea multilaterală a capacităților artistice și generale, a potențialului spiritual și creativ al elevului;
- Lărgirea orizontului intelectual și profesional al elevului;
- Dezvoltarea gândirii artistice și aptitudinilor emoționale ale elevului asigurând redarea adecvată a conceptului ideatic și a sferei expresive a operelor de artă;
- Formarea deprinderilor și abilităților tehnice necesare pentru interpretarea artistică a operelor muzicale/coregrafice.

II. OBIECTIVELE DE EVALUARE ÎN CADRUL EXAMENULUI

Obiectivul principal al examenului de bacalaureat ar fi de a evalua:

- Nivelul de dezvoltarea generală și profesionistă a candidatului;
- Corespunderea pregătirii candidatului standardelor învățământului liceal și celui mediu de specialitate în domeniul respectiv;
- Capacitatea candidatului de a-și continua studiile în instituțiile de învățământ superior de profil sau de a-și efectua activitatea profesionistă conform calificării obținute.

III. STANDARDE ȘI COMPETENȚE DE EVALUAT ÎN CADRUL EXAMENULUI PRACTIC

În cadrul examenului, candidatul trebuie să demonstreze:

- Însușirea unui anumit repertoriu instrumental/vocal/coregrafic/didactico-instructiv prezentând o varietate a genurilor, stilurilor, curentelor stilistice etc.;
- Înțelegerea și realizarea adecvată a conceptului și a sferei imagistice a lucrărilor prezentate;
- Redarea corectă din punctul de vedere tehnic, stilistic și expresiv a textului/partiturii din repertoriul prezentat;
- Cunoașterea bazelor teoretice ale artei muzicale/coregrafice (formă, mijloacele de expresivitate muzicală/coregrafică etc.);
- Posedarea abilităților tehnice și artistice necesare interpretării adecvate a repertoriului prezentat;
- Realizarea potențialului creativ individual în procesul de interpretare.

IV. STRUCTURA ȘI MODUL DE DESFĂȘURARE A PROBEI DE EXAMEN

Examenul la *Interpretare muzicală / coregrafică* prezintă evoluarea fiecărui candidat cu un program solistic. Lucrările muzicale incluse în program se execută din memorie, cu sau fără acompaniament (pian, grupul instrumental sau fonogramă, în funcție de specializarea candidatului).

V. CRITERIILE DE EVALUARE A PROBEI PRACTICE / ORALE

Pentru evaluarea probei practice la *Interpretarea muzicală / coregrafică* se va ține cont de următoarele criterii:

- fidelitatea respectării textului/partiturii;
- realizarea tehnică;
- realizarea stilistică;
- realizarea artistică (expresivitate, muzicalitate, creativitate).

VI. CONȚINUTURI PENTRU EVALUARE ÎN EXAMENUL PRACTIC

Profilul MUZICĂ

Specializarea 1401.01. **INSTRUMENTE CU COARDE**

Vioară, violă, violoncel, contrabas:

1. Două părți dintr-un ciclu polifonic (J.S.Bach, G.Ph.Telemann);
2. O lucrare de formă amplă: concert, partea I sau părțile II-III;
3. Două piese diferite ca stil și caracter (una, de regulă, fiind de virtuozitate).

Chitară clasică, harpă:

1. Două părți dintr-un ciclu polifonic;
2. O lucrare de formă amplă (sonată sau concert, partea I sau părțile II-III; fantezie, variațiuni etc.);
3. Două piese diferite ca stil și caracter.

Specializarea 1401.02. **PIAN**

1. Un ciclu polifonic – preludiul și fuga de J.S.Bach;
2. Prima parte din sonata clasică (de J.Haydn, W.A.Mozart, L.van Beethoven) compusă în formă de *Allegro* de sonată;
3. Două studii sau un studiu și o piesă de virtuozitate din repertoriul universal (F.Chopin, F.Liszt, S.Rahmaninov, A.Skriabin, C.Debussy etc.);

Specializarea 1401.03. **INSTRUMENTE AEROFONE ȘI DE PERCUTIE**

Instrumente aerofone (flaut, oboi, clarinet, saxofon, fagot, corn, trompetă, tenor–bariton, trombon, tubă):

1. O lucrare de formă amplă (concert sau sonată, partea I sau părțile II-III; fantezie, variațiuni etc.);
2. O piesă de virtuozitate din repertoriul clasic sau romantic;

3. O piesă compusă de autori din sec. XX-XXI;

Instrumente de percuție:

1. O lucrare de formă amplă la xilofon, marimbă sau multipercussion;
2. O piesă la vibrafon, xilofon sau marimbă;
3. O piesă la timpan;
4. O piesă la toba mică.

Specializarea 1401.04.
INSTRUMENTE POPULARE

Instrumente aerofone (nai, clarinet, trompetă):

1. O lucrare de formă amplă (concert sau sonată, partea I sau părțile II-III);
2. O piesă de concert din repertoriul academic;
3. O suită de melodii populare sau o piesă de autor pe teme folclorice.

Acordeon:

1. Două părți dintr-un ciclu polifonic;
2. O lucrare de formă amplă din repertoriul academic (concert, sonată);
3. O piesă de virtuositate;
4. O suită de melodii populare sau o piesă de autor pe teme folclorice.

Țambal, cobză:

1. O lucrare de formă amplă din repertoriul academic (concert, sonată, rapsodie, fantezie, variațiuni);
2. Două piese de concert diferite ca stil și caracter din repertoriul academic;
3. O suită de melodii populare sau o piesă de autor pe teme folclorice.

Vioară, violă:

1. O lucrare polifonică;
2. O lucrare de formă amplă din repertoriul academic (concert sau sonată, partea I sau părțile II-III);
3. O piesă de concert din repertoriul academic;
4. O suită de melodii populare sau o piesă de autor pe teme folclorice.

Contrabas:

1. O lucrare polifonică;
2. O lucrare de formă amplă (concert sau sonată, partea I sau părțile II-III);
3. Două piese diferite ca stil și caracter.

Specializarea 1401.04.
INSTRUMENTE POPULARE BULGARE

1. O lucrare de formă amplă sub acompaniamentul pianului;
2. O piesă din repertoriul academic;
3. 2 piese diferite ca tempo în interpretarea solistică fără acompaniament;
4. O lucrare de formă amplă (suita din melodiile populare bulgare) sub acompaniamentul orchestrei de muzica populară;
5. O piesă acompaniată de grupul cameral;

6. 2-3 mostre din diferite regiuni folclorice bulgare (la alegerea comisiei).

Notă: a) Programa în stil popular va include piesele atât notate fără măsură, cât și cele notate în măsurile specifice muzicii populare bulgare, precum 5/16, 5/8, 7/16, 7/8, 9/16, 9/8, 11/16, 11/8, 13/16, 13/8, 15/16, /15/8;

b) În programa candidatului se vor include piesele ce reprezintă toate regiunile folclorice de bază ale muzicii populare bulgare.

Specializarea 1401.05. **INSTRUMENTE DE ESTRADĂ ȘI JAZZ**

Saxofon, trompetă, trombon, pian, vibrafon, chitară, chitară-bas, contrabas:

1. O lucrare de formă amplă din repertoriul academic (o parte din sonată sau concert; fantezie, variațiuni etc.);
2. O piesă din repertoriul academic;
3. Trei piese de estradă și jazz diferite ca stil și caracter (baladă, samba sau bossa-nova, bebop etc.)

Notă: a) Interpreții la chitară prezintă piesele academice la chitară acustică cu 6 coarde.

b) Piesele din repertoriul de jazz pot fi interpretate atât sub negativ (fonograma „minus 1”), cât și sub acompaniamentul maestrului de concert sau ansamblului instrumental.

Instrumente de percuție (baterie):

1. O lucrare de formă amplă la xilofon, marimbă sau multipercussion;
2. O piesă de estradă/jazz la vibrafon sau xilofon;
3. Trei compoziții de jazz diferite ca stil și caracter la baterie;
4. Un solo desfășurat la baterie.

Notă: a) Piesele din repertoriul de jazz pot fi acompaniate de pian sau ansamblu instrumental;

b) Solo-ul la baterie poate fi prezentat în cadrul unei compoziții de jazz.

Specializarea 1402.01. **CANTO ACADEMIC**

1. O arie preclasică;
2. O arie din sec. XIX-XX;
3. Un lied din repertoriul universal;
4. O romanță din patrimoniul autohton.

Specializarea 1402.02. **CANTO POPULAR**

1. O doină, o baladă sau un cântec de leagăn;
2. Un cântec liric;
3. Un cântec de ritual (la nașterea copilului, de nuntă, bocet etc.);
4. Un cântec vesel (de glumă, de pahar, strigături etc.) cu susținerea unui grup de interpreți la instrumente folclorice (cobză, vioară, nai etc.).

Specializarea 1402.03.
CANTO DE ESTRADĂ ȘI JAZZ

1. O piesă de estradă din repertoriul autohton;
2. Trei piese de estradă și jazz în diferite limbi, diverse ca gen, stil și caracter din repertoriul universal.

Notă: Piesele se vor interpreta sub negativ (fonograma „minus 1”). Una din ele poate fi prezentată cu acompaniamentul instrumental (pian, chitară, ansamblu).

Specializarea 1403.02.
DIRIJAT CORAL

1. Dirijarea pe de rost a două creații corale diverse ca stil, caracter, tempo în măsuri diferite:
 - a. O lucrare *a cappella*;
 - b. O lucrare cu acompaniament;
2. Interpretarea la pian a partiturilor lucrărilor prezentate:
 - a. Lucrarea *a cappella* se interpretează pe de rost;
 - b. Lucrarea cu acompaniament se interpretează după note în patru mâini (la două pian) cu corepetitorul;
3. Interpretarea vocală a vocilor din partiturile prezentate (respectiv, vocile partiturii *a cappella* fiind cântate din memorie, iar cele dintr-o partitură cu acompaniament – după note);
4. Colocviul: răspunsuri la întrebări teoretice ce țin de istoria și teoria artei corale, analiza lucrărilor prezentate, informații despre autorii pieselor etc.

Specializarea 1404.
INSTRUIREA MUZICALĂ

Se va interpreta programa la *Instrument* sau *Dirijat coral*, la alegerea candidatului.

Instrument (acordeon, pian, vioară ș.a):

1. O lucrare polifonică;
2. O lucrare de formă amplă (sonatină / o parte din sonată / variațiuni etc.);
3. O piesă populară / o piesă originală;
4. Un cântec din repertoriul școlar sub acompaniament propriu.

Dirijat coral:

1. Dirijarea pe de rost a două creații corale diferite ca gen și procedee ale tehnicii dirijorale (una fiind a cappella, alta cu acompaniament);
2. Interpretarea la pian a partiturilor și a vocilor corale din partiturile dirijate;
3. Anotare scrisă la una din creațiile dirijate.

Profilul COREGRAFIE

Specializarea DANS CLASIC

Examenul se va desfășura în două etape.

Prima etapă:

- Bară;
- Centru;
- Allegro (sărituri);
- Tehnică.

Etapa a două. Evoluarea scenică cu participarea la minimum 4 numere coregrafice diferite ca stil și caracter.

**Specializarea
DANS POPULAR SCENIC**

Examenul se va desfășura în două etape.

Prima etapă:

- Bară;
- Centru;
- Tehnică.
- Studii (dansurile popoarelor din Europa: dansul bulgar, polonez, ungar, ucrainean, rus, spaniol etc.).

Etapa a două. Evoluarea scenică cu participarea la minimum 4 numere coregrafice diferite ca stil și caracter.

LITERATURA MUZICALĂ
Specializarea 1405,
MUZICOLOGIE

**I. OBIECTIVELE-CADRU ALE DISCIPLINEI,
VALORIFICATE ÎN EXAMEN**

Studierea disciplinei valorificate în examen contribuie la:

- Acumularea cunoștințelor în domeniul dezvoltării istorice a culturii muzicale;
- Valorificarea tezaurului muzical universal și autohton;
- Dezvoltarea capacităților analitice și generalizatoare, a potențialului spiritual și creativ al elevului;
- Dezvoltarea multilaterală a personalității viitorului muzicolog, lărgirea orizontului său intelectual și profesional;

- Educarea gustului estetic și artistic pe baza studierii celor mai exemplare mostre din istoria muzicii.

II. OBIECTIVELE DE EVALUARE ÎN CADRUL EXAMENULUI

Obiectivul principal al examenului de bacalaureat ar fi de a aprecia:

- Nivelul de dezvoltarea generală a candidatului, pregătirea lui profesionistă în domeniul muzicii;
- Corespunderea cunoștințelor și deprinderilor standardelor învățământului mediu de specialitate în domeniul respectiv;
- Capacitatea candidatului de a-și continua studiile în instituțiile de învățământ superior de profil sau de a-și efectua activitatea profesionistă conform calificării obținute.

III. STANDARDE ȘI COMPETENȚE DE EVALUAT ÎN CADRUL EXAMENULUI PRACTIC

În cadrul examenului, candidatul trebuie să demonstreze:

- Înțelegerea legităților istorice care stau la baza proceselor evolutive în domeniul culturii muzicale;
- Înțelegerea legăturilor multilaterale ale istoriei muzicii cu istoria altor arte și literaturii;
- Aprecieri a stilurilor muzicale și a curentelor stilistice;
- Cunoașterea biografiilor personalităților marcante care au contribuit la evoluția artei muzicale, atribuirea lor la curente stilistice respective;
- Cunoașterea operelor muzicale de bază ale celor mai reprezentativi compozitori;
- Capacitatea de a analiza creația muzicală și de a aprecia valoarea ei artistică;
- Cunoștințele teoretice necesare pentru analiza lucrărilor muzicale;
- Posedarea noțiunilor de bază, utilizarea corectă a limbajului specific disciplinei.

IV. STRUCTURA ȘI MODUL DE DESFĂȘURARE A PROBEI DE EXAMEN

Examenul la *Literatura muzicală* se va organiza în două etape.

Prima etapă se desfășoară în formă de răspunsuri la unele întrebări din aria curriculară, după bilete. Fiecare bilet va conține trei teme reprezentând materialul din diferite epoci și stiluri (caracterizarea curentului stilistic, viața și creația unui compozitor etc.), inclusiv analiza unei lucrări muzicale.

Etapa a doua prezintă apreciere la auz a fragmentelor muzicale de referință din tezaurul universal și autohton. Fiecărui candidat i se vor propune pentru recunoaștere minim 10 teme muzicale din cele stabilite în programa de bacalaureat (a se vedea Anexa 1)¹.

V. CRITERIILE DE EVALUARE A PROBEI PRACTICE / ORALE

Pentru evaluarea probei orale la *Literatura muzicală* se va ține cont de următoarele criterii:

¹ Comisia are drept de a realiza etapa a doua a examenului în forma scrisă.

- caracterul complet și precis al răspunsurilor;
- exprimarea logică a ideilor, utilizarea corectă a noțiunilor;
- folosirea limbajului corespunzător normelor în vigoare ale limbii literare;
- manifestarea potențialului creativ individual.

VI. CONȚINUTURI PENTRU EVALUARE ÎN EXAMEN

Conținuturi:

J.S.Bach. Viața și creația. Muzica pentru clavier, „Clavecinul bine temperat”.

G.F.Händel. Caracteristica creației. Oratoriul „Samson”.

C.W.Gluck. Realizarea principiilor reformatoare în opera „Orfeu și Euridice”.

Școala clasicistă vieneză.

J.Haydn. Viața și creația. Creația simfonică a lui J.Haydn, Simfonia nr. 103.

W.A.Mozart. Caracteristica creației. Creația instrumentală, Simfonia nr. 40. Creația de operă, opera „Nunta lui Figaro”.

L.van Beethoven. Viața și opera. Creația pentru pian, sonata nr. 8. Creația simfonică, simfoniile nr. 3 sau 5.

Romantismul muzical: caracteristica generală.

F.Schubert. Viața și creația. Creația vocală, ciclul vocal „Frumoasa morăriță”. „Simfonia neterminată”.

F.Chopin. Viața și creația. Creația pentru pian. „Balada nr.1”.

R.Schumann. Viața și creația. Ciclul pentru pian „Carnavalul”.

G.Verdi. Viața și creația. Creația de operă, operele „Rigoletto” sau „Aida”.

R.Wagner. Realizarea principiilor reformatoare în opera „Lohengrin”.

J.Brahms. Caracteristica creației. Simfonia nr. 4.

J.Bizet. Opera „Carmen”.

H.Berlioz. Caracteristica creației. „Simfonia fantastică”.

F.Liszt. Viața și opera. Creația simfonică, poemul simfonic „Preludiile”.

Cultura muzicală cehă. Creația lui **B.Smetana** și **A.Dvořák**. Simfonia nr.5, „Din Lumea Nouă” de A.Dvořák.

Creația muzicală europeană în sec. XX: curente stilistice, școli, tehnici.

Impresionismul muzical. Caracteristica generală a creației lui **C.Debussy** și

M.Ravel. Preludiile pentru pian de C.Debussy. „Bolero” de M.Ravel.

Școala nouă vieneză. Expresionismul muzical.

Cultura muzicală rusă în a doua jumătate a sec. XIX.

M.Glinka. Viața și creația. Operele „Viața pentru țară” sau „Ruslan și Ludmila”.

A.Dargomâjski. Caracteristica creației. Opera „Zâna apelor”.

A.Borodin. Viața și activitatea. Opera „Cneazul Igor”.

N.Rimski-Korsakov. Viața și creația. Opera „Logodnica țarului”.

M.Musorgski. Caracteristica creației. Opera „Boris Godunov”.

P.Ceaikovski. Viața și creația. Creația simfonică, Simfonia nr. 4. Operele lui Ceaikovski: „Evghenii Oneghin”.

S.Rahmaninov. Caracteristica creației. Concertul pentru pian și orchestră nr. 2.

A.Skriabin. Viața și creația. Simfonia nr. 3. „Poem Divin”, p. I.

I.Stravinsky. Caracteristica creației. Baletul „Petrușka”.

S.Prokofiev. Caracteristica creației. Baletul „Romeo și Julieta”.

D.Șostakovici. Caracteristica creației. Simfoniile nr. 5 sau nr.7 (partea I).

A.Haciaturian. Viața și creația. Concertul pentru vioară și orchestră.
Școala de la Putna ca un centru de dezvoltare a muzicii naționale bisericești.
Arta interpretativă a Moldovei. Lăutarii și arta lor.
Cultura muzicală autohtonă în secolul XIX.
C.Porumbescu. Viața și creația.
G.Enescu. Viața și activitatea. Caracteristica creației.
G.Musicescu. Viața și creația.
Șt.Neaga. Viața și creația. Poemul simfonic „Nistru”.
A.Stârcea. Viața și creația.
Cultura muzicală din Republica Moldova în a doua jumătate a sec. XX.

LISTA CREAȚIILOR MUZICALE

pentru apreciere la auz în cadrul examenului de bacalaureat,
 specialitatea „Muzicologie”

BACH, J.S.	Preludiile și fugile din CBT: nr. 1, 2, 5, 8. Toccata și fuga în re minor. Fantezia cromatică și fuga. Misa în si minor: Kyrie, Gloria, Crucifixus, Agnus Dei.
BEETHOVEN, L. van	Simfoniile nr. 3, 5, 6 (p. I), 9 (p. IV). Sonatele pentru pian nr. 8, 14, 21, 23. Uvertura „Egmont”.
BIZET, J.	Opera „Carmen”: introducere; actul I – scena apariției Carmen, habanera, seguidilla; actul II – cântecul țigănesc, cântecul și aria lui Hose; actul III – antract, scena ghicitului; actul IV – antract, duetul final.
BERLIOZ, H.	Simfonia „Fantastică”: partea I – tema principală (leitmotivul iubitei); partea II – tema valsului; partea III – dialogul păstorilor; partea IV – tema marșului; partea V – Dies Iræ, dansul strigoaicelor.
BORODIN, A.	Simfonia nr. 2. Opera „Cneazul Igor”: uvertura; Prologul – corul „Slava”, scena eclipsei; actul I – cântecul lui Galițki, corurile boierilor; actul II – cavatina Konciakovnei, aria lui Igor, aria lui Konciak, dansurile cumanilor.
BRAHMS, J.	Simfonia nr. 4. Dansurile ungare nr. 1, 5.
CEAIKOVSKI, P.	Opera „Evghenii Oneghin”: introducerea; tabl. I – arioso lui Lenski; tabl. II – integral; tabl. III – corul fetelor, aria lui Oneghin; tabl. IV – valsul; tabl. V – aria lui Lenski, scena duelului; tabl. VI – arioso lui Oneghin; tabl. VII – integral. Simfonia nr. 4. Uvertura-fantezie „Romeo și Julieta”. Romanțele: „Растворил я окно”, „Средь шумного бала”, „Кабы знала я, кабы ведала”.
CHOPIN, F.	Mazurcile nr. 5, 13, 15, 34, 49. Nocturnele nr. 2, 13. Studiile nr. 3, 12. Polonezele nr. 2, 3. Valsurile nr. 3, 7. Preludiile nr. 4, 6, 7, 15, 20. Balada nr. 1. Sonata nr. 2.
DARGOMÂJSKI, A.	Opera „Zâna apelor”: actul I – aria Morarului, două solo-uri ale Natașei din trio, duetul Natașa–Cneazul; actul II – corurile țăranilor, cântecul Natașei; actul III – cavatina Cneazului, duetul Cneazul–Morarul.

- Romanțele: „Старый капрал”, „Червяк”, „Титулярный советник”, „Шестнадцать лет”, „Мне грустно”.
- DEBUSSY, C. Preludiile pentru pian nr. 1, 2, 8, 9, 10.
DVOŘÁK, A. Simfonia nr. 9, „Din Lumea Nouă”: introducere; partea I – tema principală, tema secundară; partea II – temele 1 și 2; partea III – tema 1; partea IV – tema principală.
- ENESCU, G. Poema Română. Rapsodiile Române nr. 1, 2.
GLINKA, M. Opera „Viața pentru țară” („Ivan Susanin”): uvertura – introducerea, tema principală, tema secundară; actul I – corul „Patria mea”, recitativul lui Susanin, cavatina Antonidei, trio; actul II – poloneza, mazurca; actul III – cântecul lui Vanea, cvartetul, corul nuntașilor, romanța Antonidei; actul IV – scena și aria lui Susanin, corul „Slava”.
Opera „Ruslan și Ludmila”: uvertura – introducerea, tema principală, tema secundară; Introducția – cântecul lui Baian, cavatina Ludmilei; actul I – scena răpirii și canonul; actul II – balada Finlandezului, rondo lui Farlaf, scena și aria lui Ruslan; actul III – corul persian; actul IV – aria Ludmilei.
„Kamarinskaia”.
- GLUCK, Ch.W. Opera „Orfeu”: actul I – corul păstorilor; actul II – scena lui Orfeu cu furiile, aria lui Orfeu, melodia (solo la flaut); actul III – aria lui Orfeu.
- GRIEG, E. „Peer Gynt”: Suita nr. 1 – integral; Suita nr. 2 – Cântecul Solveig.
Concert pentru pian și orchestră.
- HACIATURIAN, A. Concert pentru vioară și orchestră.
HÄNDEL, Gh.F. Oratoriul „Samson”: corurile nr. 1, 5, aria lui Samson, scena ruinării templului, marșul funebru.
- HAYDN, J. Simfonia nr. 103. Oratoriul „Anotimpurile”: nr. 2, 19.
LISZT, F. Poemul simfonic „Preludiile”. Rapsodiile nr. 2, 6.
- MENDELSSOHN-BARTHOLDY, F. Concert pentru vioară și orchestră.
„Visul unei nopți de vară” – uvertura și scherzo.
- MOZART, W.A. Opera „Nunta lui Figaro”: uvertura, actul I – Duetul Figaro–Susanna, cavatina lui Figaro, aria lui Cherubino, aria lui Figaro; actul II – cavatina Contesei, aria lui Cherubino; actul IV – cavatina Barbarinei, aria lui Figaro, aria Susannei.
Simfoniile nr. 40, 41.
Sonata în La major, nr. 11.
- MUSORGSKI, M. Opera „Boris Godunov”: introducerea; prolog – corul, monologul lui Boris; actul I – leitmotivul lui Pimen, cântecul lui Varlaam; actul II – monologul lui Boris; actul III – duetul Marina Mnișek–Impostorul; actul IV – 2 coruri ale poporului, cântecul Inocentului.
Ciclul pentru pian „Tablouri dintr-o expoziție”.
Piese vocale: „Семинарист”, „Колыбельная Еремушки”.
- NEAGA, Șt. Poemul simfonic „Nistru”: introducere, tema principală, tema secundară.
- PROKOFIEV, S. Cantata „Alexandr Nevski”.

- Baletul „Romeo și Julieta”: ”Strada se trezește”, „Julieta-fetița”, „Mercuzio”, „Montecchi și Capuletti”, „Pater Lorenzo”, „Romeo și Julieta în ajunul despărțirii”.
Simfonia nr. 7.
- RAHMANINOV, S. Preludiile pentru pian: nr. 1, 5, 6 din op. 23, nr. 12 din op. 32. Studii-tablouri: în Mi bemol major din op.33, în mi bemol minor din op. 39. Concert pentru pian și orchestră nr. 2. Romanțele: „В молчаньи ночи тайной”, „Весенние воды”, „Сирень”.
- RAVEL, M. Bolero.
- RIMSKI-KORSAKOV, N. Opera „Albă ca zăpadă”: introducerea – aria și arieta Albei ca zăpadă; actul I – arieta Kupavei, nunta; actul II – alaiul lui Berendei; cavatina lui Berendei, al treilea cântec al lui Leli, arioso Albei ca zăpadă, arioso lui Mizghir; actul IV – scena topirii Albei ca zăpadă, corul final.
Opera „Logodnica țarului”: actul I – aria lui Greaznoi, cântecul Liubașei, trio și duet; actul II – aria Marfei, scena Liubașa–Bomelius; actul IV – scena demenței.
Suita simfonică „Șeherezada”.
- ROSSINI, G. Opera „Bărbierul din Sevilla”: uvertura; actul I – introducerea, cavatina lui Figaro, cavatina Rosinei, aria lui Basilio; actul II – cvintetul „Noapte bună”.
- SCHUBERT, F. Simfonia „Neterminată”.
Ciclurile de lieduri: „Frumoasa morăriță” – nr. 1, 2, 7, 19, 20; „Drum de iarnă” – nr. 1, 2, 5, 11, 24.
- SCHUMANN, R. „Carnavalul”: nr. 1–6, 11, 12, 17, 21.
Ciclul de lieduri „Dragoste de poet”: nr. 1, 7, 15, 16.
- SMETANA, B. Poemul simfonic „Vltava” – tema refrenului.
- SKRIABIN, A. Preludiile nr. 2, 5, 10 din op. 11. Studiul nr. 12 din op. 8.
Simfonia nr. 3, partea I.
- STRAWINSKY, I. Baletul „Petrușka”.
- ȘOSTAKOVICI, D. Simfoniile nr. 5, 7.
- VERDI, G. Opera „Rigoletto”: introducere: actul I – balada Ducelui, duetul Gilda–Rigoletto, aria Gildei, corul „Piano, piano”; actul II – scena și aria lui Rigoletto; actul III – cântecul Ducelui; cvartetul final.
Opera „Traviata”: introducere; actul I – cântec de pahar, aria Violetei; actul II – aria lui Jermont; actul III – aria Violetei.
Opera „Aida”: introducere; actul I – romanța lui Radames, trio, scena Aidei; actul II – corul „Slava Egiptului”, marele final; actul IV – duetul final.
- WAGNER, R. Opera Lohengrin: introducere; actul I – visul Elsei; actul II – introducere; actul III – marșul și corul nupțial, duetul Elsa–Lohengrin.
Opera „Tannhäuser”: uvertura.

I. OBIECTIVELE-CADRU ALE DISCIPLINEI, VALORIFICATE ÎN EXAMEN

Studierea disciplinei valorificate în examen contribuie la:

- Formarea unui specialist bine pregătit pentru activitatea profesionistă în domeniul compoziției muzicale;
- Educarea gustului estetic și artistic al viitorului compozitor;
- Dezvoltarea multilaterală a capacităților artistice și generale, a potențialului spiritual și creativ al elevului;
- Lărgirea orizontului intelectual și profesional;
- Dezvoltarea gândirii artistice și aptitudinilor creative ale elevului;
- Formarea deprinderilor și abilităților tehnice necesare pentru compunerea operelor muzicale.

II. OBIECTIVELE DE EVALUARE ÎN CADRUL EXAMENULUI

Obiectivul principal al examenului de bacalaureat ar fi de a evalua:

- Nivelul de dezvoltare generală și profesionistă a candidatului;
- Corespunderea pregătirii candidatului standardelor învățământului mediu de specialitate în domeniul respectiv;
- Capacitatea candidatului de a-și continua studiile în instituțiile de învățământ superior de profil sau de a-și efectua activitatea profesionistă conform calificării obținute.

III. STANDARDE ȘI COMPETENȚE DE EVALUAT ÎN CADRUL EXAMENULUI PRACTIC

În cadrul examenului, candidatul trebuie să demonstreze:

- Aptitudinea de a exprima gândul muzical într-o formă încheată;
- Posedarea tehnicii componistice și cunoștințelor teoretice necesare pentru redarea adecvată a concepției lucrării;
- Creativitate, originalitate a gândirii muzicale.

IV. STRUCTURA ȘI MODUL DE DESFĂȘURARE A PROBEI DE EXAMEN

Examenul la *Compoziție* se desfășoară în forma de prezentare a lucrărilor componistice. Lucrările componistice se vor audia în înregistrare sau în interpretare pe viu. Partiturile lucrărilor în stadiul finisat (în varianta manuală sau de calculator), în mod obligatoriu se vor prezenta în două exemplare.

V. CONȚINUTURI PENTRU EVALUARE ÎN EXAMENUL PRACTIC

1. O lucrare în forma ciclică pentru orchestră, ansamblu instrumental sau cor (suită, ciclul coral etc.);
2. O lucrare instrumentală sau corală într-o formă monopartită compusă din câteva secțiuni contrastante (de tip fantezie, rapsodie etc.);
3. 2-3 miniaturi instrumentale sau vocale.

VI. CRITERIILE DE EVALUARE A PROBEI PRACTICE / ORALE

Pentru evaluarea probei practice la *Compoziție* se va ține cont de următoarele criterii:

- calitățile și potențialul materialului muzical selectat;
- diversitatea procedeele de dezvoltare a materialului muzical;
- gradul de realizarea artistică și tehnică a ideii;
- expresivitatea imaginii sonore;
- dramaturgia și planul formal al lucrărilor.

PROBA TEORETICĂ / SCRISĂ

TEORIA MUZICII

Profilul 1400, Muzică

I. OBIECTIVELE-CADRU ALE DISCIPLINEI, VALORIFICATE ÎN EXAMEN

Obiectivele-cadru ale disciplinei ar fi:

- Dezvoltarea multilaterală a auzului muzical;
- Obținerea cunoștințelor teoretice în domeniul muzicii;
- Formarea deprinderilor practice în domeniul solfegiului și al armoniei/teoriei elementare a muzicii (în funcție de specializarea elevului);
- Lărgirea orizontului intelectual și profesional al elevului;
- Dezvoltarea gustului estetic și artistic pe baza studierii celor mai exemplare mostre muzicale din tezaurul universal și autohton;
- Dezvoltarea capacităților artistice și a potențialului creativ al elevului.

II. OBIECTIVELE DE EVALUARE ÎN CADRUL EXAMENULUI

Obiectivul principal al examenului de bacalaureat ar fi de a aprecia:

- Nivelul de dezvoltare a auzului muzical;
- Cunoștințele și deprinderile în domeniul armoniei/teoriei elementare a muzicii;
- Corespunderea pregătirii candidatului standardelor învățământului mediu de specialitate în domeniul respectiv;
- Capacitatea candidatului de a-și continua studiile în instituțiile de învățământ superior de profil sau de a-și efectua activitatea profesionistă conform calificării obținute.

III. STANDARDE ȘI COMPETENȚE DE EVALUAT ÎN CADRUL EXAMENULUI TEORETIC

În cadrul examenului, candidatul trebuie să demonstreze:

- Cunoașterea bazelor teoretice ale artei muzicale (formă, mijloacele de expresivitate muzicală etc.);
- Capacitatea de a nota un fragment muzical (dictat) interpretat la pian;

- Acumularea cunoștințelor teoretice necesare pentru a realiza o lucrare scrisă la armonie/teoria elementară a muzicii.

IV. STRUCTURA ȘI MODUL DE DESFĂȘURARE A PROBEI DE EXAMEN

Examenul la „Teoria muzicii” la toate specializările profilului 1400, Muzică, va fi constituit din două iteme: unul la *Solfegiu*, al doilea la *Armonie/Teoria elementară a muzicii*, în funcție de specializarea elevilor.

Examenul la toate specializările (în afară de „Muzicologie” și „Compoziție”) se va desfășura în formă scrisă și va dura trei ore astronomice (180 minute). Pentru itemul 1 (dictat la *Solfegiu*) va fi alocat timpul de 30 minute (10-12 interpretări cu interval de 2-3 minute). Restul timpului va fi alocat pentru realizarea itemului 2 (armonizarea melodiei la *Armonie* sau testul la *Teoria elementară a muzicii*).

Examenul la *Solfegiu* și *Armonie* la specializările **Muzicologie** și **Compoziție** se va efectua în două probe: scrisă și orală. Proba scrisă va dura în total patru ore astronomice (240 minute). Pentru itemul 1 (dictat la *Solfegiu*) va fi alocat timpul de 45 minute (12-15 interpretări cu interval de 2-3 minute). Restul timpului va fi alocat pentru realizarea itemului 2 (armonizarea melodiei la *Armonie*). Proba orală se va desfășura peste un repaus în aceeași zi, după bilete. Timpul maxim alocat pentru răspunsul fiecărui candidat este până la 30 minute; timpul minimal predestinat pregătirii va fi de 15 minute. Fiecare bilet va conține următoarele compartimente: solfegierea la prima vedere a exercițiilor pe una, două și trei voci; interpretarea la pian a modulațiilor funcționale și enarmonice; interpretarea la pian a progresiilor de diverse tipuri; analiza armonică; analiza auditivă.

V. CRITERIILE DE EVALUARE A PROBEI TEORETICE

Pentru evaluarea **probei scrise** la *Solfegiu* se va ține cont de următoarele criterii:

- aprecierea corectă a tonalității și a măsurii;
- notarea corectă a înălțimilor sunetelor;
- notarea corectă a alterațiilor accidentale;
- notarea corectă a duratelor sunetelor;
- gruparea corectă a duratelor într-o măsură;
- respectarea regulilor de notare a vocilor pe portative.

Pentru evaluarea **probei scrise** la *Armonie* se va ține cont de următoarele criterii:

- analiza corectă a melodiei armonizate din punctul de vedere al structurii (cezura, cadențele);
- aprecierea corectă a planului tonal (tonalitatea inițială, tonalitatea finală, acordul intermediar, inflexiunii etc.);
- respectarea regulilor de armonizare a melodiei în ceea ce privește structura acordurilor (dublarea sunetelor, poziția acordului);
- respectarea regulilor de armonizare a melodiei în ceea ce privește înlănțuirea acordurilor (logica funcțională, conducerea vocilor etc.);
- creativitate, originalitate a realizării artistice.

Pentru evaluarea **probei scrise** la *Teoria elementară a muzicii* se va ține cont de următoarele criterii:

- construirea corectă a gamelor, intervalelor, acordurilor;
- aprecierea corectă a tonalităților din care fac parte intervalele și acordurile propuse;
- rezolvarea corectă a intervalelor și a acordurilor;
- notarea corectă a semnelor constitutive și a alterațiilor accidentale;
- gruparea corectă a duratelor într-o măsură.

Pentru evaluarea **probei orale** la *Solfegiu* și *Armonie* se va ține cont de următoarele criterii:

- solfegierea corectă din punct de vedere intonațional și ritmic;
- construirea corectă a modulațiilor din punct de vedere al logicii funcționale;
- respectarea regulilor de construire și înlănțuire a acordurilor în procesul de interpretare a modulațiilor și progresiilor;
- utilizarea corectă a figurației melodice;
- aprecierea corectă a planului tonal și a conținutului armonic (funcțiile și răsturnările acordurilor) într-un fragment muzical propus spre analiza armonică;
- determinarea corectă a planului tonal și a conținutului armonic într-un exemplu muzical propus spre analiza auditivă.

VI. CONȚINUTURI PENTRU EVALUARE ÎN EXAMENUL TEORETIC

Specializările:

**PIAN,
INSTRUMENTE CU COARDE,
INSTRUMENTE AEROFONE ȘI DE PERCUȚIE,
INSTRUMENTE POPULARE,
INSTRUMENTE DE ESTRADĂ ȘI JAZZ
DIRIJAT CORAL**

Solfegiu

Un dictat muzical pe două voci în formă de perioadă de 8-12 măsuri cu note cromatice, inflexiuni și modulații (opțional) în tonalitățile gradului I de înrudire (gradul de complexitate a dictatului este în funcție de specializarea elevilor).

Armonie

Armonizarea unei melodii în formă de perioadă de 8-12 măsuri care va conține o modulație și inflexiuni în tonalitățile gradului I de înrudire (gradul de complexitate a problemei este în funcție de specializarea elevilor). Notele străine de acord vor fi indicate cu semne speciale.

Specializările:

**CANTO ACADEMIC,
CANTO POPULAR,**

CANTO DE ESTRADĂ ȘI JAZZ, INSTRUIREA MUZICALĂ

Solfegiu

Un dictat muzical diatonic pe o voce cu elemente cromatice, într-o tonalitate cu 1-3 semne constitutive, în formă de perioadă de 8-10 măsuri, dificultăți metro-ritmice medii în măsurile 2/4, 3/4, 4/4, 6/8.

Teoria elementară a muzicii

O lucrare scrisă în limitele următoarelor conținuturi:

1. Intervalele:
 - construirea de la sunetul dat, ascendent și descendent;
 - construirea în tonalitate cu rezolvare;
 - înlocuirea enarmonică;
2. Acordurile și rezolvarea lor (construirea într-o tonalitate sau de la sunetul dat cu determinarea ulterioară a tonalităților posibile în care ar putea fi găsit acordul respectiv):
 - acordurile simple și răsturnările lor (trisonuri, sextacorduri, cvartsextacorduri);
 - acorduri compuse și răsturnările lor (D_7 , $D_{6/5}$, $D_{4/3}$, D_2 , $DVII_7$, SII_7);
3. Modurile populare diatonice de la sunetul dat;
4. Modul major și minor, varietățile lor;
5. Gama cromatică majoră și minoră ascendentă și descendentă;
6. Înrudirea diatonică a tonalităților;
7. Basul cifrat (succesiunea armonică);
8. Gruparea duratelor și împărțirea în măsuri (tacte) a unui exemplu muzical (de transcris);
9. Transpoziția fragmentului dat (transcrierea la un anumit interval mai jos sau mai sus);
10. Mijloacele de expresivitate muzicală, elementele sintaxei muzicale.

Specializările: COMPOZIȚIE, MUZICOLOGIE

CONȚINUTURILE PROBEI SCRISE

Solfegiu

Un dictat muzical pe trei voci în formă de perioadă de 8-12 măsuri, cu factura polifonico-armonică care conține alterații, inflexiuni și modulații (opțional) în tonalitățile înrudite și cele îndepărtate.

Armonie

Armonizarea unei melodii în formă de perioadă sau formă bipartită simplă de 12-20 măsuri, cu figurația melodică, inflexiuni în tonalitățile înrudite și îndepărtate, 1-2 modulații (funcționale treptate, accelerate, enarmonice), acorduri alterate, elemente ale sistemului majoro-minor, progresii de diferite tipuri.

CONȚINUTURILE PROBEI ORALE

Solfegiu, Armonie

1. Solfegiere la prima vedere a exemplurilor muzicale:
 - a) un exercițiu pe o voce (de exemplu: Kirillova, Popov, Solfegiu, p.1. Pag. 248, nr. 53);
 - b) un exercițiu pe două voci (de exemplu: Kirillova V., Popov V., Solfegiu, p.1, pag. 272, nr. 2; sau J.S.Bach, Invențiunea nr.1);
 - c) un exercițiu pe trei voci (de exemplu: Agajanov A., Blium D. Solfegiu – exemple din literatura polifonică, nr. 67).
2. Interpretarea la pian:
 - a) o modulație funcțională treptată sau accelerată în tonalitatea gradului II sau III de înrudire în forma de perioadă de 8-10 măsuri cu utilizarea figurației melodice;
 - b) o modulație enarmonică (prin septacordul micșorat de sensibilă sau D₇) în forma de propoziție sau perioadă;
 - c) o progresie cromatică sau modulatorie (de exemplu: Alexeev, Probleme la armonie, pag. 243, nr. 16).
3. Analiza armonică: de apreciat planul tonal, funcțiile și răsturnările acordurilor într-un fragment din literatură muzicală (de exemplu: Privano. Crestomația, vol. III, nr. 195).
4. Analiza auditivă: de apreciat la auz planul tonal, funcțiile și răsturnările acordurilor într-un exemplu muzical în forma de perioadă sau propoziție de 4-8 măsuri (de exemplu: Alexeev, Solfegiu armonic, nr. 701).

ISTORIA CULTURII, ISTORIA BALETULUI

Profilul Coregrafie

I. OBIECTIVELE-CADRU ALE DISCIPLINEI, VALORIFICATE ÎN EXAMEN

Obiectivele-cadru ale disciplinei ar fi:

- Acumularea cunoștințelor teoretice în domeniul artei dramatice și coregrafice;
- Dezvoltarea intelectuală a elevului, lărgirea orizontului său profesional;
- Dezvoltarea potențialului creativ al elevului, formarea poziției active în creație;
- Dezvoltarea gustului estetic și artistic pe baza studierii celor mai exemplare mostre din istoria teatrului și a baletului universal și autohton;
- Cultivarea dragostei față de artă în general și arta coregrafică, în special;
- Realizarea potențialului creativ individual.

II. OBIECTIVELE DE EVALUARE ÎN CADRUL EXAMENULUI

Obiectivul principal al examenului de bacalaureat ar fi *de a aprecia*:

- Nivelul de pregătire teoretică a candidatului în domeniul culturii;
- Corespunderea cunoștințelor și deprinderilor standardelor învățământului medii de specialitate în domeniul respectiv;

- Capacitatea candidatului de a-și continua studiile în instituțiile de învățământ superior de profil sau de a-și efectua activitatea profesionistă conform calificării obținute.

III. STANDARDE ȘI COMPETENȚE DE EVALUAT ÎN CADRUL EXAMENULUI TEORETIC

În cadrul examenului, candidatul trebuie să demonstreze:

- Înțelegerea legăturilor istorice ce stau la baza proceselor evolutive în domeniul culturii și artei;
- Cunoașterea curentelor stilistice, faptelor istorice din domeniul artei teatrale și coregrafice;
- Înțelegerea legăturilor multilaterale a istoriei teatrului și coregrafiei cu istoria muzicii, istoria artelor plastice și literatura;
- Interpretarea corectă a evenimentelor principale în istoria teatrului și a baletului, corelarea lor cu date istorice;
- Cunoașterea biografiilor personalităților marcante care au contribuit la evoluția teatrului și coregrafiei, atribuirea lor la curente stilistice respective;
- Posedarea noțiunilor de bază, utilizarea corectă a limbajului specific disciplinei.

IV. STRUCTURA ȘI MODUL DE DESFĂȘURARE A PROBEI DE EXAMEN

Examenul la *Istoria culturii* și *Istoria baletului* la profilul 1503, Coregrafie, prezintă realizarea unui test în forma scrisă. Pentru realizarea testului va fi alocat timpul de trei ore astronomice (180 minute).

V. CRITERIILE DE EVALUARE A PROBEI TEORETICE

Pentru evaluarea probei scrise la *Istoria culturii* și *Istoria baletului* se va ține cont de următoarele criterii:

- caracterul complet și precis al răspunsurilor la întrebările teoretice;
- exprimarea logică a ideilor, utilizarea corectă a noțiunilor;
- folosirea limbajului corespunzător normelor în vigoare ale limbii literare;
- manifestarea potențialului creativ individual.

VI. CONȚINUTURI PENTRU EVALUARE ÎN EXAMENUL TEORETIC

Istoria teatrului dramatic

Antichitatea greacă. Tragedia (Eshil, Sofocle, Euripide).

Teatrul latin.

Teatrul medieval: „drama liturgică”, miracolele, misterele, teatrul profan, farsa.

Epoca Renașterii: teatrul în Italia, Spania, Anglia (Machiavelli, comedia dell'arte, Lope de Vega, Shakespeare).

Clasicismul (Corneille, Moliere).

Teatrul secolului al XVIII-lea (Goete, Beaumarshais).

Teatrul secolului al XIX-lea. Teatrul romantic în Franța (Mérimée, Hugo). Teatrul în România (Hajdeu, Alecsandri). Teatrul rus (Pușkin, Lermontov).

Istoria artei coregrafice

Originile dansului (epoca paleolitică superioară – începutul epocii neolitice).

Arta dansului în Egipt și Babilon.

Arta dansului în Creta și Grecia. Dansurile rituale și ceremoniale.

Dansul în epoca medievală.

Dansul în epoca Renașterii.

Ballet comique de la Reine.

Academia de dans. Ch. Beauchamps.

Baletul francez în prima jumătate a secolului al XVIII-lea. J.G.Noverre.

Curentul romantic în balet. F.Taglioni, J.Perrot. M.Taglioni, F.Elssler, C.Grisi.

Baletul în Rusia. M.Petipa, M.Fokin, V.Nijinsky, A.Pavlova, I.Duncan etc.

Expresionismul german. M.Wigman.

Baletul din Moldova în secolul al XVIII-lea – prima jumătate a secolului al XX-lea.

Baletul moldovenesc contemporan.

Dansul popular românesc.

Dansul popular scenic în Republica Moldova. Formațiile de dans popular.

Ansamblul „Joc”.

MODELE DE TEST
PROFILUL MUZICĂ: *TEORIA MUZICII*

Specializarea: INSTRUMENTE CU COARDE

Solfegiu

15 puncte

Armonie

20 puncte

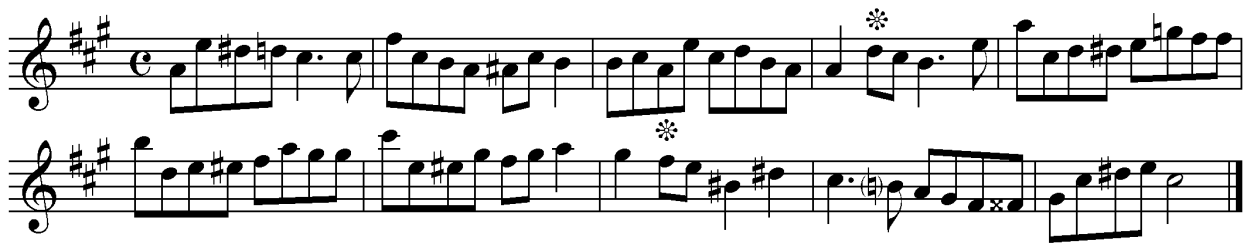

Specializarea: PIAN

Solfegiu

Armonie

**Specializările: INSTRUMENTE AEROFONE ȘI DE PERCUȚIE,
INSTRUMENTE DE ESTRADĂ ȘI JAZZ**

Solfegiu

Armonie

Specializarea: INSTRUMENTE POPULARE

Solfegiu

Armonie

Musical score for Armonie, featuring two staves of music in G major and common time. The first staff contains a melodic line with various intervals and accidentals. The second staff provides harmonic accompaniment, including a marked asterisk (*) on a note.

Specializarea: DIRIJAT CORAL

Solfegiu

Musical score for Solfegiu, featuring two systems of piano accompaniment in G major and 3/4 time. The first system includes a piano (p.) marking. The second system continues the accompaniment with various chords and melodic fragments.

Armonie

Musical score for Armonie, featuring two staves of music in G minor and common time. The first staff contains a melodic line with various intervals and accidentals. The second staff provides harmonic accompaniment, including a marked asterisk (*) on a note.

**Specializările: CANTO ACADEMIC,
CANTO POPULAR,
CANTO DE ESTRADĂ ȘI JAZZ,
INSTRUIREA MUZICALĂ**

Solfegiu

Musical score for Solfegiu, featuring a single staff of music in G minor and 3/4 time. The melody includes a triplet of eighth notes marked with a '3' above the notes.

Teoria elementară a muzicii.

1. De la sunetul **La** construiți ascendent și descendent: trisonuri, sextacorduri și cvartsextacorduri majore și minore.
2. Appreciați acordul **re - fa - si-bemol** și determinați tonalitățile posibile în care el se întâlnește (cu rezolvări).
3. De la sunetul **Fa** construiți și rezolvați în tonalitățile majore și minore următoarele acorduri: **D_{6/5}; D₂; D_{4/3}; D₇; VII₇**.
4. În tonalitățile **F-dur** și **h-moll** găsiți intervalele caracteristice și rezolvați-le în treptele stabile.
5. De la sunetul **Re** construiți modurile populare diatonice.
6. De la sunetul **Fa-diez** construiți varietățile modului major și minor.
7. Construiți gamele cromatice **A-dur** și **f-moll** (ascendent și descendent).
8. Indicați tonalitățile de înrudire diatonică cu tonalitățile **F-dur și e-moll**.
9. În tonalitatea **B-dur** construiți următoarea succesiune armonică:
T-S_{6/4}-T-T₆-S-S₆-II_{4/3}-D-VII_{4/3}-D₂-T₆-D_{6/4}-T₆-S-II_{6/5}-T_{6/4}-D-D₇-T.
10. Grupați duratele și împărțiți în măsuri (tacte) următorul exemplu muzical:

11. Transpuneți următoarea melodie la o terță mică în sus:

12. Enumerați mijloacele de expresivitate muzicală (minim 5).

Specializările: MUZICOLOGIE, COMPOZIȚIE

Solfegiu

Armonie

PROFILUL COREGRAFIE

Test la disciplina *Istoria culturii*

(„Istoria teatrului”, „Istoria artei coregrafice”)

1. Numiți poporul care a creat o civilizație superioară preromană.
2. Argumentați importanța contribuției culturale și civilizatorice a etruscilor transmisă romanilor.
3. Caracterizați în general dramaturgia și spectacolul teatral în evul mediu.
4. Enumerați cele mai importante trăsături specifice „dramei liturgice”, „miracolelor”, „misterelor”, „farsei”, „teatrului profan”.

5. Uniți cu săgeata conceptele din coloana din dreapta cu variantele de răspuns corecte din coloana din stânga:

Balet alb	reprezentare compusă din dansuri și pantomime interpretate de muzică
Balet abstract	fără libret și argument
Balet de acțiune	balet romantic
Balet	cu libret și argument

6. Descrieți subiectul „Mătrăgunei”.

7. Nominalizați operele dramatice ale lui Vasile Alecsandri.

8. Caracterizați în 3-4 propoziții temele și personajele specifice curentului romantic în balet.

9. Numiți autorii, data și locul primei reprezentări ale baletului „Silfida”.

10. Caracterizați personajele baletului „Silfida”.

11. Caracterizați activitatea lui Marius Petipa ca dansator și maestru de balet.

12. Compuneți un eseu la tema: „Baletul din Moldova” după următorul algoritm:

- spectacolele;
- maestrii de balet;
- dansatorii.

Test la disciplina *Istoria baletului*

I. Pentru fiecare din cerințele de mai jos (1–10), încercuiți litera corespunzătoare răspunsului corect.

1. Regia unui balet sau a unui spectacol de dans se numește:

- pantomimă
- ritmică
- dans
- coregrafie

2. „*Ballet comique de la Reine*” deschide seria:

- baletelor de curte
- baletelor de acțiune
- baletelor albe
- baletelor academice

3. Autorul lucrării „*Orchesographie*” este:

- A. Cornazzaro
- T. Arbeau
- G. Ebreo

- d. Saint-Leon
- 4. La curtea lui Ludovic al XIV-lea dansul a fost codificat de către:
 - a. Beauchamp
 - b. Feuillet
 - c. Moliere
 - d. Lully
- 5. În 1778 Noverre realizează pe muzica lui Mozart baletul:
 - a. „Orfeu și Euridice”
 - b. „Don Giovanni”
 - c. „Les Petits Riens”
 - d. „După-amiaza unui faun”
- 6. Libretul baletului „*Corsarul*” este inspirat din poemul omonim al poetului:
 - a. Byron
 - b. Schiller
 - c. Heine
 - d. Lamartine
- 7. Creatoarea rolului *Silfida* a fost:
 - a. Fanny Elssler
 - b. Maria Taglioni
 - c. Carlotta Grisi
 - d. Lucile Grahn
- 8. Autorul baletului „*Masa verde*” este:
 - a. M. Bejart
 - b. S. Lifar
 - c. K. Jooss
 - d. Rudolf von Laban
- 9. Genul comedia-balet a fost inventat de către:
 - a. J. Molier
 - b. M. Taglioni
 - c. J. Noverre
 - d. J. Coralli
- 10. În secolul al XX-lea în balet au fost introduse criteriile estetice noi de către:
 - a. S. Diaghilev
 - b. M. Fokin
 - c. R. Nuriev
 - d. A. Gorsky

II. Descrieți nașterea și fundamentarea baletului:

1. Epoca lui Ludovic al XIV-lea.
2. Academia de dans, Lully.

- ## III.
1. Numiți trei autori de balet și titlurile operelor respective.
 2. Care sunt cele trei baleturi celebre ale compozitorului rus P.I. Ceaikovski
 3. Numiți creatori de baleturi din Republica Moldova.

IV. Realizați un eseu (pe o pagină) cu tema: „Jean Georges Noverre – titan al coregrafiei mondiale”, în care să evidențiați contribuția lui J.G.Noverre în reforma baletului: baletele de acțiune, pantomima, muzica în balet.

BIBLIOGRAFIE RECOMANDATĂ

MUZICĂ

Literatura metodică-științifică

1. Belâh M. Reflecții asupra pregătirii abiturienților // Probleme metodică-didactice în învățământul artistic superior. – Chișinău, 2003.
2. Dicționar de termeni muzicali. – București, 1984.
3. Melnic V. Învățământul muzical: probleme și sugestii // Cercetări de muzicologie. – Chișinău, 1998.
4. Morari M. Dicționar de forme și genuri muzicale. – Chișinău, 1998.
5. Методические записки по вопросам музыкального образования. – Moscova, 1966.
6. Теоретические дисциплины в музыкальном училище. – Moscova, 1977.
7. Уткин Б. Воспитание профессионального слуха музыканта в училище. – Moscova, 1985.

Literatura metodică-didactică

1. Bahov I. Programa la instrumente de percuție pentru colegiile de muzică. – Chișinău, 2000.
2. Boldescu N. Programa la trompetă pentru colegiile de muzică. – Chișinău, 2000.
3. Buinovschi G., Coțofană V., Paraschiv Ch. Vioară. Ansamblu de violoniști. Programă pentru liceele de muzică. – Chișinău, 2003.
4. Burduja P. Programa la saxofon pentru colegiile de muzică. – Chișinău, 2000.
5. Butucel Z. Solfegiu. Programa didactică și indicații metodice pentru colegiile de muzică, specialitatea „Dirijat coral”. – Chișinău, 2003.
6. Cibotari P. Programa la contrabas pentru colegiile de muzică. – Chișinău, 1997.
7. Ciobanu S. Curs de muzică națională și universală. Programă pentru instituțiile medii de învățământ muzical. – Chișinău, 2004.
8. Dănilă E. Solfegiu. Programa pentru specialitățile: „Pian”, „Instrumente cu corzi” (pentru colegiile de muzică). – Chișinău, 2001.
9. Dolinschi B., Reșetnicenco S. Programa la acordeon pentru colegiile de muzică. – Chișinău, 2000.
10. Examenele de admitere. – Chișinău, 1992.
11. Jurbenco N. Programa la violoncel pentru colegiile de muzică. – Chișinău, 2000.
12. Ivancenco V. Armonia. Programa didactică și indicații metodice pentru colegii de muzică la specialitățile „Instrumente populare” și „Instrumente aerofone”. – Chișinău, 2003.
13. Ivancenco V. Teoria muzicii și abecedar. Pentru colegiile de muzică la specialitățile: „Pian”, „Instrumente cu coarde”, „Instrumente aerofone și de percuție”, „Instrumente populare”, „Dirijat coral”, „Teoria muzicii”. – Chișinău, 2000.
14. Negură I. Programa la nai pentru colegiile de muzică. – Chișinău, 2000.
15. Platon Gh. Programa la țambal pentru colegiile de muzică. – Chișinău, 2000.

Literatura didactică

1. Culegere de dictate muzicale, melodii pentru armonizare și lucrări scrise la teoria muzicii. – Chișinău, 2003.
2. Gâscă E. Elemente de teorie a muzicii și solfegiu. – Iași, 1994.
3. Giuleanu V. Teoria muzicii. Curs însoțit de solfegii aplicative. – București, 2002.
4. Ilie N. Literatura muzicală occidentală. – Chișinău, 1968.
5. Luță V. Caiet pentru țambal. Vol. I-IV. – Chișinău, 1997, 1999, 2004, 2006.
6. Țurcanu L., Doga E. Teoria elementară a muzicii. – Chișinău, 1991.

7. Алексеев Б. Гармоническое сольфеджио. – Moscova, 1975.
8. Алексеев Б. Задачи по гармонии. – Moscova, 1976.
9. Алексеев Б., Блюм Д. Систематический курс музыкального диктанта. – Moscova, 1969.
10. Блюм Д. Гармоническое сольфеджио. – Moscova, 1991.
11. Гивенталь И., Щукина-Гингольд Л. Музыкальная литература. Vol. I, II. – Moscova, 1976, 1984.
12. Калашников П., Булгаков Л. Музичні диктанти. Мелодії для гармонізації. – Київ, 1982.
13. Музыкальная литература зарубежных стран (vol. I, III – V.Galațkaia, vol. II, IV, V – B.Levik). – Moscova.
14. Русская музыкальная литература. Vol. I–IV (red. E.Frid) . – Moscova.
15. Хвостенко В. Задачи и упражнения по элементарной теории музыки. – Moscova, 1973.
16. Чайковский-Мерешану Г. Молдавская музыкальная литература. – Chișinău, 1987.

COREGRAFIE

Istoria artei coregrafice

1. Caraman-Fotea D. Ghid de balet. – București, 1973.
2. Constantinescu M. Dirijorul de lebede: întâlniri cu Oleg Danovski. – București, 1989.
3. Noverre J. G. Scrisori despre dans și balete. – București, 1967.
4. Sava I., Constantinescu G. Ghid de balet. – București, 1987
5. Urseanu T, Ianegic I , Istoria baletului. – București, 1967
6. Vasilescu T., Tita S. Folclor coregrafic românesc. – București, 1972
7. Балет. – Moscova, 1981.
8. Бахрушин Ю. История русского балета. – Moscova, 1973.
9. Бахрушин Ю. Сценическая история балета. – Moscova, 1940.
10. Голубева Э. Из истории балета в Молдавии. – Chișinău, 1979.
11. Королева Э. Unde joacă moldovenii. Твои танцы, Молдова. – Chișinău, 1989.
12. Королева Э. Молдавский балетный театр. – Chișinău, 1992.
13. Королева Э. Петр Леонарди. Жизнь и судьба. – Chișinău, 1990.
14. Королева Э. Спектакль, балетмейстер, танцовщик. – Chișinău, 1977.
15. Королева Э. Творчество артиста балета. – Chișinău, 1983.
16. Королева Э. Хореографическое искусство Молдовы. – Chișinău, 1990.
17. Красовская В. Западноевропейский балетный театр. Vol. I–IV. – Leningrad, 1981.
18. Красовская В. История русского балета. Vol. I–III. – Leningrad, 1971.
19. Сто балетных либретто. – Leningrad, 1971.
20. Эльяш Н. Образы танца. – Moscova, 1971.

Istoria culturii (literatură, teatrul dramatic etc.)

1. Brădățeanu V. Istoria literaturii dramatice românești și a artei spectacolului. – București, 1979.
2. Cassou J. Panorama artelor contemporane. –1983
3. Drâmba O. Istoria teatrului universal.
4. Istoria teatrului în România. Vol. I-III. – București, 1965.
5. Pandolfi V. Istoria teatrului universal. Vol. I-IV.
6. Vasiliu M. Istoria teatrului românesc.
7. Vatașianu V. Istoria artei europene. – București, 1967.
8. Zamfirescu I. Istoria teatrului universal. Vol. I-III.
9. Асеев В. Русский драматический театр. Moscova, 1967.
10. Бояджиев Г. История зарубежного театра. – Moscova, 1971.

**Programul pentru examenul de bacalaureat
sesiunea 2012
Specialitatea: interpretare instrumentală(pian)**

Notă de prezentare

Programul de față reprezintă suma cerințelor elementare stabilite în raport cu materialul asimilat și cunoștințele reale ale elevului-pianist, în vederea susținerii reușite a probelor examenelor de bacalaureatului.

Cerințele respective vizează atât disciplinele teoretice de profil (solfegiul, teoria elementară a muzicii, armonia, istoria muzicii și artei interpretative), respectiv instruirea teoretică la (specialitate), cât și proba practică-executarea programului la instrument, care demonstrează activitate artistică-colocvii, recital, examene, participări la concursuri. Însurarea cerințelor teoretice și practice e menită să aprecieze nivelul actual care îl va demonstra elevul-pianist ca: personalitate artistică, coeficient de inteligență, atitudine față de exersare, tendință spre modul de viață al elevului, deci se află pe o poziție privilegiată ca fiind aleasă de copil, putem prevedea cu aproximație aspirațiile, perspectivele dar și șansele viitorului specialist, de asemenea se poate intui calitatea și valoarea profesională în perspectivă. Luând în considerație argumentele sus numite, putem vorbi despre importanța care o reprezintă acest examen pentru viitorul tinerilor ca: apreciere la justa valoare, perspectivă și viziune asupra viitorului profesional, punct de plecare.

Aspectul principal ca urmare a tuturor evaluărilor pe termen lung îl reprezintă formarea noilor generații de specialiști, mai avansați profesional, bine pregătiți, competenți din toate punctele de vedere, ceea ce va conduce implicit la o dezvoltare mai armonioasă, a europenizării societății prin intermediul culturii și artei.

Statutul disciplinei în examen

Disciplina Pian Principal sau specialitatea pentru elevii-piani ști, se situează pe treapta superioară a ierarhiei muzicii și artei în general, prezentând o serie de cerințe, la care trebuie să se conformeze, să le accepte ca fiind parte din cotidian. Pornind de la faptul că elevii care au ales pianul ca ocupație permanentă au manifestat în primul rând dragostea pentru muzica pianistică, dorința și tendința pentru interpretare, putem vorbi de calități naturale deosebite, aptitudini și atitudine față de instrument, față de program, aparatul mâinilor ajuns la o anumită performanță, rezistență în procesul exersării. Pe lângă aceste calități disciplina presupune:

- seriozitate
- ordine
- disciplină
- bibliografie, documentare
- exersat zilnic

Examenul la specialitate ca probă principală ce demonstrează pregătirea și competența elevului permite de asemenea demonstrarea profilului artistic format în anii de învățământ, universul cunoștințelor obținut din lectură permanentă, modul de abordare care se observă executând programul. Maniera prin care elevul este capabil să redea prin intermediul piesei interpretate ceea ce simte, trăirile sufletești adaptate la conținutul

piesei, adaptarea motoricii aparatului diferitor nuanțe dinamice, adaptabilitatea sa genului, epocii, caracterului divers, aducerea unei note personale în piesa muzicală-demonstrează valoarea tînărului pianist.

Valorificarea obiectivelor în examen

Disciplina pian principal, susținerea examenului de specialitate în cadrul BAC-ului urmărește obiective concrete, care fiind respectate vor fi puse în valoare în cazul interpretării programului la instrument și susținerii colocviului oral. În momentul în care elevul ajunge să susțină examen, se presupune că deține un nivel care-i permite să se prezinte la nivel. Acest nivel trebuie să se conformeze scopurilor concrete fixate de disciplină, care va atrage atenția la următoarele aspecte:

- Prezența scenică;
- Forma interpretării;
- Nivelul la care a ajuns elevul;
- Nivelul programului prezentat, gradul de dificultate, varietatea repertoriului;
- Abordarea proprie și atitudinea elevului față de program;
- Executarea programului în varianta optimă,
- Respectarea strictă a textului, indicațiilor compozitorului, apogiaturilor, ornamentelor;
- Acuratețea și măsura în ceea ce privește pedala;
- Capacitatea de a reda sentimente în muzica pe care o interpretează;
- Descifrarea mesajului ascuns al piesei;
- Finalizarea cu succes a interpretării programului și a sarcinilor legate de el;

Obiectivele de evaluare în cadrul examenului

-interpretare reușită reprezintă sinteza dintre natura artistică profundă a elevului, cunoștințele acumulate în timp, sub îndrumarea profesorului, relația optimă profesor-elev, varianta perfectă selectată anume pentru elevul respectiv ca personalitate, capacitate de memorizare și expunere, temperament, intuiție, ambiția de a duce la bun sfârșit sarcinile artistice și tehnice. Primul pas demonstrativ pentru apreciere este executarea programului care îl prezintă elevul, de aici reiese câteva aspecte relevante care trebuiesc bine definite:

-volumul programului-numărul de lucrări pregătite, durata interpretării.

-varietatea genurilor-polifonie, forma mare-sonata clasică partea-I, partea II și a III-a sau concert-parte I, piesa clasică, romantică, națională-sub forma: 2 piese cu caracter diferit sau o piesă dezvoltată ca caracter, complexă, studiu tehnic sau studiu de concert-artistic.

-forma de interpretare-pornind de la detaliu la un tot întreg capacitatea elevului de a servi programul, toate lucrările, ca formă complexă, stabilirea corect armonioasă a ordinii interpretării creațiilor între ele, astfel încât să formeze un mic recital unicat personalizat, propriu.

-interpretarea în sine-respectarea strictă a indicațiilor compozitorului în partitură, folosind mijloacele de intonație, stil, ritm, dinamică, plasticitate, de asemenea

folosirea la maximum a emoționalității, raportul perfect dintre urechea muzicală-sentimente-motorica aparatului, de aici punerea în valoare a trăirilor sufletești.

-demonstrația – prin intermediul interpretării a bunei cunoașteri a piesei, a epocii în care a fost scrisă, a caracteristicilor ei, a momentului în care compozitorul a scris această creație, astfel în timpul interpretării elevul cu nivel avansat se poate identifica cu compozitorul în clipa când a fost concepută lucrarea.

-ambția de a interpreta programul cu succes pînă la sfîrșit.

Demonstrarea și evaluarea competenței la proba teoretică

Proba teoretică-colocviu oral demonstrează nivelul intelectual al elevului pianist, modul în care își exprimă gîndurile și cunoștințele, viziunea și părerea proprie, reflectă orizontul și coeficientul de inteligență. Elevul trebuie să posede cunoștințe atît despre artă în general cît și despre arta muzicii în special. Aceste cunoștințe îi vor permite o mai bună înțelegere a lucrărilor pe care le va cînta acum și pe viitor, vor servi la productivitatea și eficiența exersării și interpretării. Aceste cunoștințe reprezintă punctul de sprijin al artei interpretative. Vom defini următoarele:

1. În ce epocă a creat compozitorul?
2. Cărui curent aparține?
3. Ce genuri a creat în general?
4. Ce a creat pentru pian?
5. Ce e caracteristic anume pentru acest compozitor?
6. Cunoașterea limbajului și terminologiei muzicale;
7. Cunoașterea partiturilor și a redacțiilor importante, interpreți renumiți;

Standardele evaluării pentru examenul practic

Examenul sus-numit constă în interpretare propriu-zisă a programului de către elev. Pe lîngă calitățile și obiectivele generale fixate la catedră și de către profesorul de specialitate, e de dorit să prezinte și următoarele calități:

1. Natura artistică;
2. Căldura sufletească;
3. Acuratețe în interpretare;
4. Spiritualitate;
5. Originalitate;
6. Cultură, politețe;
7. Concepție interpretativă;
8. Calitatea sunetului;
9. Frumusețea touche-ului;
10. Dorința de interpretare;
11. Redarea caracterului pieselor;
12. Curaj;

Bilanțul evaluării probelor teoretico-practice

Obiectivul acestei evaluări stă în definirea concretă a personalității elevului –pianist reieșind din raportul cunoștințe teoretice-aplicare practic. Vom pune accentul pe următoarele aspecte:

1. În ce măsură este capabil elevul să valorifice cunoștințele teoretice dar și ceea ce simte la pian;
2. Concretizarea și conștientizarea școlii pianistice care a studiat-o și caracteristicile ei;
3. Capacitatea de a reda în muzică aceste caracteristici;
4. Raportul profesor-elev, procentajul însușirii cunoștințelor transmise, a manierei de interpretare, personalității artistice, stilului de la profesor;
5. În ce măsură a fost influențat și încurajat elevul să-și formeze stilul propriu;
6. Potențialul și capacitatea elevului în demonstrația reală, concretă a sintezei tuturor datelor.

**Programa pentru examenul de bacalaureat,
Sesiunea 2012,
Specialitatea: Dirijat Coral**

I. Cadru conceptual

1.1.Examenul la disciplina dirijat coral este de bază la specialitatea dirijat coral.

1.2. Notă de prezentare:

Examenul se va susține oral-practic. Fiecare absolvent va interpreta dirijând programul său alcătuit din 2 creații corale (una-a cappella și cealaltă cu acompaniament). Piesa a cappella va fi interpretată de către candidat la pian din memorie, iar vocile interpretate pe de rost vocal.

1.3. Competențe evaluate în cadrul examenului:

Interpretarea de către absolvent a creațiilor corale cu maximă expresivitate și artistism, folosind toate procedeele tehnice dirijorale și arătând cu claritate toate respirațiile, accentele, intrările și închiderile.

II. Obiectivele – cadru ale disciplinei, valorificate în examen, cât și cele de evaluare.

1. Corectitudinea Textului muzical și literar.
2. Corectitudinea schemei dirijorale, tempoului, desenului ritmic.
3. Arătarea clară a respirației reținute și a intrărilor fiecărei partide corale.
4. Urmarea cu expresivitate a frazei muzicale cu evidențierea culminației (accentului) acesteia.
5. Delimitarea funcției a mâinilor drepte și stângi.
6. Dezvăluirea caracterului creației, a conținutului ei emoțional.

III. Conținuturi pentru evaluare în examenul oral-practic:

- Proba constă din interpretarea a 2 piese corale (una a cappella din 3-4 voci, cealaltă cu acompaniament)
- Creațiile trebuie să aibă caracter, tempou și metroritm diferit. Pot fi din aceeași epocă sau din epoci diferite.
- În dependență de nivelul tehnic de pregătire al absolventului piesele pot avea de la 1-2 pagini pînă la 3-4 pagini.
- Piesa a cappella va fi interpretată de către elev la pian (din memorie). Fiecare voce la fel va fi intonată pe de rost.
- Interpretarea partiturii și a vocilor trebuie să fie cât mai expresivă, simulînd prezentarea acesteia într-un concert public.
- Programul va dura aproximativ 7-12 minute.
- Colocviul va cuprinde scurte date biografice și a creației compozitorului; scurte date despre autorul textului literar (dacă există informație); conținutul, caracterul, forma lucrării.

IV. Matricea de specificații.

Examenul va fi alcătuit din 4 compartimente:

1. Interpretarea personală prin mijloace vocal-dirijorale a 2 creații corale.
2. Interpretarea la pian (din memorie) a piesei a cappella.
3. Intonarea fiecărei voci din partitura corală pe de rost.
4. Colocviul.

Cel mai complicat și îndelungat proces este instruirea elevului în tehnica dirijatului, studierea alfabetului gesturilor dirijorale. Claritatea și puterea de convingere a

gesticulației dirijorale trebuie să fie primordială, cât și expresivitatea feței și a privirii dirijorului.

Nota generală a examenului se formează din cele 4 părți constituente ale probei finale. Ponderea cea mai mare (70%) care influențează nota finală aparține primului compartiment (dirijatul la propriu zis) a examenului.

V. Model de program pentru examen la dirijat coral.

Creațiile corale a cappella:

1. G. Musicescu – „Pre Tine Te Lăudăm”
2. C. Arvinte – „Trecui dealu' la Băiuț”
3. T. Jarda – „Mă luai luai”
4. S. Dragoi – „Trandafir de pe răzoare”
5. Recicunov – „Oseni”

Creațiile cu acompaniament:

1. W.A. Mozart – „Ave verum corpus”
2. P. Ceaikovski – corul păstorilor și păstorițelor
(opera „Evgheni Oneghin”)
3. A. Vivaldi – „In memoriam”
4. G.B. Pergolesi – cantata „Stabat mater”
5. Charle Gounod – corul „Vse tiho” (opera „Romeo și Julieta”).

Ministerul Educației al Republicii Moldova

ISTORIA ARTELOR

***programa pentru examenul de bacalaureat,
sesiunea 2012***

Prezentul document conține:

I. CADRU CONCEPTUAL

1.1. Statutul disciplinei în examenul de bacalaureat

1.2. Notă de prezentare

Scopul programei

II. OBIECTIVELE – CADRU ALE DISCIPLINEI, VALORIFICATE ÎN EXAMEN

III. OBIECTIVELE DE EVALUARE ÎN CADRUL EXAMENULUI

IV. STANDARDE ȘI COMPETENȚE DE EVALUAT ÎN CADRUL EXAMENULUI SCRIS

V. CONȚINUTURI PENTRU EVALUARE ÎN EXAMENUL SCRIS

VI. STRUCTURA PROBEI DE EXAMEN (SCRIS)

5.1. Profilul Arte (plastice)

VII. MATRICEA DE SPECIFICAȚII (SCRIS)

VIII. MODEL DE TEST (SCRIS)

IX. BAREM ANALITIC DE NOTARE (SCRIS)

ISTORIA ARTELOR

Autori programă:

Florina Breazu, profesoară de istoria artelor, grad didactic superior, șef secție Arte Plastice, Decorative și Design, Colegiul de Arte Plastice Alexandru Plămădeală, membru titular al Uniunii Artiștilor Plastici din Republica Moldova

Ecaterina Iudina, lector superior, șef catedră științe filozofice, Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice

Examenul de bacalaureat la istoria artelor –
O CERTIFICARE VALORICĂ A PERSONALITĂȚII ARTISTICE
ÎN DEVENIRE

MOTTO:

Arta rămâne un act de iubire, un gest convingător de viață, un pumn încleștat împotriva morții.

Albert E. Elsen

I. CADRU CONCEPTUAL

1.1. Statutul disciplinei în examenul de bacalaureat

În contextul sistemului de evaluare, examenul de bacalaureat la istoria artelor este deosebit prin importanța pe care o are în aprecierea performanțelor elevului la capitolul *cunoștințe, achiziționare de competențe / abilități, exprimare și argumentare de atitudini*.

Istoria artelor are, în cadrul sesiunii de bacalaureat, statut de *disciplină obligatorie de examen* la profilul Arte (plastice), la care se susține o *probă scrisă, cu o durată de trei ore astronomice (180 de minute)*.

***1.2. Notă de prezentare
Scopul programei***

Prezentul document constituie o esențializare a conținuturilor și a obiectivelor programelor analitice la istoria artelor pentru învățământul liceal. Programa are statut de document reglator și normativ, purtând caracter de obligativitate.

Documentul se adresează atât specialiștilor de istoria artelor, cât și absolvenților din etapa liceală. Obiectivul de bază al acestui document este să ofere profesorului informație relevantă despre modalitatea de organizare și desfășurare a examenului de bacalaureat la istoria artelor, sesiunea 2008. Prin metodele concrete de evaluare se urmărește pregătirea candidaților pentru susținerea cu succes a examenului de finalizare a unui ciclu instructiv-educational.

**II. OBIECTIVELE – CADRU ALE DISCIPLINEI,
VALORIFICATE ÎN EXAMEN**

- Formarea culturii plastice
- Formarea culturii comunicării prin capacități de cunoaștere a noțiunilor fundamentale ale artelor plastice, a legităților și principiilor, metodelor și procedurilor de efectuare a unei opere și de descifrare a mesajului ei plastic.

III. OBIECTIVELE DE EVALUARE ÎN CADRUL EXAMENULUI

- Să cunoască și să distingă ramurile artelor plastice
- Să identifice genurile artelor plastice
- Să recunoască particularitățile stilurilor plastice
- Să definească noțiunile de bază componente ale unei opere de artă
- Să recunoască marile personalități și operele lor

- Să cunoască diversitatea tehnicilor și materiale lor utilizate în realizarea unei opere de artă
- Să determine particularitățile de limbaj plastic și morfologic specifice fiecărui stil plastic
- Să descifreze mesajele operelor de artă
- Să clasifice stilurile plastice
- Să generalizeze particularitățile unei opere de artă, creației unui artist plastic sau a unui stil din istoria artei
- Să compare diverse stiluri, opere de artă
- Să argumenteze ideile lansate, părerile create despre un subiect, operă sau stil
- Să utilizeze corect limba română / rusă, exprimându-și mesajul coerent, într-un stil funcțional adecvat și în corespundere cu normele în vigoare ale limbii literare.
- Să elaboreze diferite tipuri de compuneri: rezumat, eseu, comentariu, analiză, sinteză, caracterizare de operă, stil

Notă: Extinderea de cunoștințe, capacități și competențe se va face, la nivel de itemi, în test: conform principiului numeric și al gradului de complexitate.

IV. STANDARDE ȘI COMPETENȚE DE EVALUAT ÎN CADRUL EXAMENULUI SCRIS

Standardele la istoria artelor în etapa liceală constituie cerințe instituționalizate pentru nivelul de dezvoltare a capacităților comunicative / teoretice / interpretative

Standardele comunicării

1. Comunicarea în scris în limba română / rusă la orice subiect accesibil ca vârstă, experiență și instruire.
2. Interpretarea adecvată a fenomenelor plastice atestate în operele de artă și stilurile plastice.

Competențe specifice pentru standardele comunicării

1. Competența / capacitatea de comunicare scrisă la orice subiect accesibil ca vârstă, experiență și instruire
2. Competența de decodare a morfologiei operelor de artă, stilurilor, prin analiza și interpretarea informației stilistice și semiotice.

Standardele culturii plastice

1. Cunoașterea operelor și stilurilor de referință din cultura plastică universală din diferite perioade de evoluție.
2. Interpretarea fenomenelor plastice în contextul culturii spirituale a civilizațiilor istorice dezvoltarea obiectivă și subiectivă a relației dintre artă și societate, artă

și realitatea vizuală, artă și natură, artă și religie, artă-univers, artă și etică, din perspectiva inter- / transdisciplinară.

Competențe specifice pentru standardele culturii plastice

1. Cunoașterea esteticii stilurilor plastice, a trăsăturilor distinctive ale genurilor și speciilor plastice, a structurii operei și a mijloacelor plastice.
2. Competența de interpretare și comentare a operelor plastice.
3. Analiza operelor plastice prin prisma ideologiei și a esteticii stilului, în termenii adecvați limbajului plastic.
4. Elaborarea unor eseuri - comentarii, paralele și sinteze în baza unor reproduceri a operelor plastice, cu referire la stilurile și operele plastice studiate.

V. CONȚINUTURI PENTRU EVALUARE ÎN EXAMENUL SCRIS

1. Ramurile, genurile și speciile artelor vizuale.

2. Artă societății primitive.

Prezentare generală, periodizare, funcțiile artei, analize plastice comparate și individuale. Cunoașterea perioadelor și condițiilor istorice de naștere ale artei (picturii, sculpturii și arhitecturii). Monumente de artă reprezentative, modalitățile specifice de expresie (spațiu, formă, culoare).

3. Antichitatea.

Arta Egiptului antic. Prezentare generală, periodizare, principalele canoane, legătura artă-religie. Periodizare: perioada Predinastică și epoca tinită, Imperiul vechi, Imperiul mijlociu, Imperiul nou, Renașterea saită. Cunoașterea condițiilor istorice ale marilor perioade, modificările în artă, urmărindu-se domeniile majore de manifestare (arhitectură, sculptură, pictură). Monumentele de artă reprezentative, înțelegerea schimbărilor de conținut și formă corespunzătoare etapelor de dezvoltare. Se urmăresc modalitățile specifice de expresie (canoane, legea frontalității, desen, spațiu, formă și culoare). Analize plastice comparate și individuale.

Arta Mesopotamiei antice. Prezentare generală periodizarea și domeniile de manifestare (arhitectură, sculptură, pictură). Periodizare: arta sumero-akkadiană, arta babiloniană, arta asiriană, arta Noului Babilon, arta persană. Analize plastice comparate și individuale. Cunoașterea și înțelegerea caracterelor specifice a morfologiei plastice. Cunoașterea tematicii originale și a viziunii plastice.

Civilizații Mediteraneene. Arta cretană, egeeană și miceniană. Prezentare generală, periodizare, domenii de manifestare (arhitectură, sculptură, pictură). Analize plastice. Se urmărește înțelegerea noilor concepte despre om, viață și societate și materializarea acestora în modalități plastice (arhitectură, sculptură, pictură).

Arta Greciei antice. Caracteristică generală, periodizare: arta homerică, arhaică, clasică, clasică târzie, elenistică. Reprezentanți, opere și evoluția stilistică. Analize plastice comparate și individuale. Evoluția pe marile perioade, idealul grec în perioada clasică. Legătura Grecia–Roma. Aria răspândirii, elementele particulare și generale proprii civilizației grecești. Analize plastice comparate și individuale.

Arta Romei antice. Presentare generală, periodizare, domenii de manifestare (arhitectură, sculptură, pictură). Evoluția pe marile perioade, definirea sintezei stilistice în monumentele de arhitectură, sculptură, pictură, apariția idealului roman. Analize plastice comparate și individuale. Legătura Grecia–Roma. Aria răspândirii. Elementele particulare și generale proprii civilizației romane. Analize plastice comparate și individuale.

4. *Arta medievală.*

Premisele artei medievale. Arta paleocreștina. Presentare generală, periodizare, domenii de manifestare (arhitectură, sculptură, pictură), temele principale. Analize plastice comparate și individuale. Înțelegerea legăturii artă–religie. Cunoașterea caracterelor generale și particulare, modificări de viziune și stil. Cunoașterea și înțelegerea morfologiei plastice și a elementelor de limbaj plastic. Iconografia specifică. Exemple elocvente și analiza lor.

Arta Bizantină. Periodizare, domenii de manifestare (arhitectură, sculptură, pictură și arte decorative). Analize plastice comparate și individuale. Înțelegerea legăturii artă–religie. Cunoașterea caracterelor generale și particulare, modificări de viziune și stil. Cunoașterea și înțelegerea morfologiei plastice și a elementelor de limbaj plastic. Iconografia specifică. Exemple elocvente și analiza lor.

Renașterea carolingiană. Stilul romanic. Stilul gotic. Periodizare, domenii de manifestare (arhitectură, sculptură, arte decorative). Analize plastice comparate și individuale. Înțelegerea legăturii artă–religie. Cunoașterea și înțelegerea caracterelor generale și particulare a morfologiei plastice și a elementelor de limbaj plastic. Iconografia specifică. Exemple elocvente și analiza lor.

Prerenășterea în Italia. Periodizare, domenii de manifestare (arhitectură, sculptură, pictură), caractere specifice, elemente particulare. Analize plastice comparate și individuale. Condițiile istorice și sursele culturii prerenascentiste. Problemelor legate de morfologia plastică și limbajul plastic specific. Reprezentanți, opere și evoluția stilistică.

5. *Arta secolelor XV-XVI.*

Renașterea în Italia. Renașterea în Țările de Jos. Renașterea în Germania. Renașterea în Franța. Periodizare, domenii de manifestare (arhitectură, sculptură, pictură), caractere specifice, elemente particulare. Reprezentanți și opere semnificative, importanța marilor titani ai Renașterii italiene. Analize plastice comparate și individuale. Condițiile istorice, sursele culturii renașcentiste. Se vor prezenta principalele școli și centre de artă. Influența antichității greco–romane asupra Renașterii italiene. Explicarea problemelor legate de morfologia plastică și limbaj plastic specific. Cunoașterea marilor personalități, operele acestora. Particularități. Tematica specifică. Inovații.

Manierismul. Periodizare, domenii de manifestare (sculptură, pictură), caractere specifice, elemente particulare. Reprezentanți și opere semnificative, influența marilor titani. Analize plastice comparate și individuale. Se vor explica condițiile istorice, sursele culturii renașcentiste. Se vor prezenta principalele școli și centre de artă. Explicarea problemelor legate de morfologia plastică și limbaj plastic specific. Cunoașterea marilor personalități, operele acestora. Tematica specifică.

6. *Arta secolului al XVII-lea.*

Barocul în Italia. Barocul în Spania. Barocul în Belgia. Barocul în Olanda. Periodizare, domenii de manifestare (arhitectură, sculptură, pictură), caractere specifice, elemente particulare. Reprezentanți și opere semnificative. Analize plastice comparate și individuale. Noua problematică. Înțelegerea și cunoașterea condițiilor de apariție, raportul cu renașterea, înțelegerea problemelor de viziune, concepție și limbaj plastic în arhitectură, sculptură, pictură. Cunoașterea problemelor spațiului infinit, a noilor structuri compoziționale și a efectelor de trompe l'oeil. Probleme de concepție și limbaj, tematică, morfologie plastică, ecleraj tenebrosist și realism.

Clasicismul în Franța. Periodizare, domenii de manifestare (arhitectură, sculptură, pictură), caractere specifice, elemente particulare. Reprezentanți și opere semnificative. Analize plastice comparate și individuale. Noua problematică. Înțelegerea și cunoașterea condițiilor de apariție, raportul cu barocul italian. Înțelegerea problemelor de viziune și de morfologie plastică, concepție și limbaj plastic în arhitectură, sculptură, pictură. Structuri compoziționale, concepție, limbaj și tematică.

Caractere specifice și generale

7. *Arta secolului al XVIII-lea*

Stilul rococo

Neoclasicismul

Periodizare, desfășurarea cronologică a stilurilor, reprezentanți și opere semnificative

8. *Arta secolului al XIX-lea*

Romantismul Realismul Impresionismul Neoimpresionismul Postimpresionismul
Simbolismul

Arta 1900 - Art Nouveau

Periodizare, desfășurarea cronologică a stilurilor, reprezentanți și opere semnificative

9. *Arta secolului XX*

Expresionismul

Fovismul

Cubismul

Futurismul

Arta abstractă

Suprematismul

Dadaismul

Suprerealismul

Periodizare, desfășurarea cronologică a stilurilor, reprezentanți și opere semnificative

VI. STRUCTURA PROBEI DE EXAMEN (SCRIS)

5.1. *Profilul Arte (plastice)*

În cadrul examenului de bacalaureat elevilor li se va propune un test constituit în baza programei prezentate mai sus, ce va cuprinde patru itemi, care vor evalua o gamă largă de comportamente cognitive pe trei niveluri de performanță:

1. Nivelul minim de performanță (cunoașterea, înțelegerea noțiunilor de bază a limbajului plastic)
2. Nivelul mediu de performanță (stabilirea conexiunilor între perioadă, stil, artist plastic și operă)
3. Nivelul superior de performanță (analize plastice elaborate, sinteze stilistice, conexiuni stilistice interculturale)

VII. MATRICEA DE SPECIFICAȚII (SCRIS)

Domenii cognitive/Unități de conținut	Cunoaștere și înțelegere	Aplicare și interpretare	Sinteză și producere de texte
Noțiuni de teorie în studiului artelor plastice	Elemente de limbaj plastic și mijloace de expresie plastică	Utilizarea corectă a elementelor de limbaj plastic și a mijloacelor de expresie plastică	Redactarea unui eseu în baza reproducerii date
Modalități tehnice, morfologice, limbaj (mijloace de expresie plastică) și viziune plastică			Redactarea unui eseu în baza reproducerii date
Arii stilistice, reprezentanți și opere	Opere, artiști plastice și stiluri	Aplicarea corectă a numelor operelor, artiștilor plastici și stilurilor	
Reprezentare grafică a elementelor de arhitectură sau a construcțiilor caracteristice diverselor stiluri		Reprezentarea grafică corectă a elementelor de arhitectură sau a construcțiilor caracteristice diverselor stiluri	

VIII. MODEL DE TEST (SCRIS)

SUBIECTUL I (21 puncte)

Caracteristicile artelor plastice din perioada preistorică.

Nr.	Item	Scor
------------	-------------	-------------

1.

2.

3.

4.

5.

Scrisse **denumirile** corespunzătoare pentru fiecare **operă**

a) _____

b) _____

c) _____

Scrisse **denumirea** operei căreia îi corespunde **perioada de realizare**

30.000 – _____

17.000 – _____

cca 2000 î. Hr. – _____

Argumentează de ce se stabilește o asemenea **consecutivitate** de evoluție a artelor _____

Reieșind din imaginile prezentate mai sus descrie **semnificația** acestor opere

a) _____

b) _____

c) _____

L	L
0	0
1	1
2	2
3	3
L	L
0	0
1	1
2	2
3	3
L	L
0	0
1	1
2	2
3	3
L	L
0	0
1	1
2	2
3	3

<i>Argumentează relația dintre artă și religie în preistorie</i>		

SUBIECTUL II (23 puncte)
Particularitățile arhitecturii antice.

Nr.	Item	Scor	
1.	<i>Prezintă construcțiile cu caracter religios, tipurile de plan și elementele caracteristice</i>		
	<i>a) Egipt</i> _____	L	L
	_____	0	0
	_____	1	1
	_____	2	2
	_____	3	3
	_____	4	4
	_____	5	5

	<i>Mesopotamia</i> _____	L	L
	_____	0	0
	_____	1	1
	_____	2	2
	_____	3	3

	<i>Grecia</i> _____	L	L
	_____	0	0
	_____	1	1
	_____	2	2
_____	3	3	
_____	4	4	
_____	5	5	
_____	6	6	
_____	7	7	

<i>Roma</i> _____	L	L	
_____	0	0	
_____	1	1	
_____	2	2	
_____	3	3	
_____	4	4	
2.	<i>Explică semnificația simbolică a construcțiilor religioase</i> _____	L	L
	_____	0	0
	_____	1	1
	_____	2	2

		3	3
		4	4

SUBIECTUL III (22 puncte)
Particularitățile artei antice și medievale.

Nr.	Item	Scor	
1.	<p>Descifrează enunțul: <i>Reprezentările de divinități rezumă idealul estetic al unei societăți. Utilizează drept reper opere create în diverse culturi și stiluri din antichitate și evul mediu.</i></p> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
2.	<p>Prezintă <i>artele decorative</i> caracteristice pentru fiecare din <i>stilurile medievale</i>, exemple</p> <p>Bizantin _____</p> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <p>Romanic _____</p> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <p>c) Gotic _____</p>	L 0 1 2 3 4	L 0 1 2 3 4

		L	L
		0	0
		1	1
		2	2
		3	3
		4	4

SUBIECTUL IV (19 puncte)

Relația între concepte dominante în epocă și artele plastice.

Nr.	Item	Scor	
		L	L
1.	<i>Explică modificările de percepere și de reprezentare a spațiului în arhitectura, Renașterii și a Barocului.</i>	L	L
		0	0
		1	1
		2	2
		3	3
		4	4
		5	5
2.	<i>Explicați legătura între goana spre fericire, serbări galante și pictura rococo.</i>	L	L
		0	0
		1	1
		2	2
		3	3
		4	4
		5	5
3.	<i>Descifrează legătura între Romantism și conștiința națională, reieșind din creația a doi pictori romantici.</i>	L	L
		0	0
		1	1
		2	2
		3	3
		4	4
		5	5
		6	6
		7	7

SUBIECTUL V (15 puncte)

Interpretare iconografică și iconologică a unui stil sau a creației plastice.

Nr.	Item	Scor	
1.	<p>Reieșind din două stiluri sau din creația plastică a doi autori elaborează un eseu în care să prezinți preferința pentru imaginație sau pentru rațiune ale artiștilor.</p> <p>Argumentează stilurile alese sau creația autorilor drept reper.</p> <p>Identifică relația între știință și artele plastice.</p> <p>Explică noțiunea de imaginație și fantezie în baza selecției făcute.</p> <p>Reevaluează propriul stil sau viziune în dependență de cele două direcții.</p> <p>Estimează un pronostic referitor la evoluția artei în viitor.</p>		
		L	L
		0	0
		1	1
		2	2
		3	3
		4	4
		5	5
		6	6
		7	7
		8	8
		9	9
		10	10
		11	11
		12	12
		13	13
		14	14
		15	15

Baremul de evaluare la ISTORIA ARTELOR PLASTICE sesiunea 2012

Nr.	Conținutul parametrului	Răspunsul corect/posibil	Scor
	SUBIECTUL I (21 puncte)		
	Caracteristicile artelor plastice din perioada preistorică.		
1.	<i>Scrie denumirile corespunzătoare pentru fiecare operă</i>	<p>d) Ansamblul de la Stonehenge</p> <p>e) Venus din Willendorf</p> <p>f) Cal cu săgeți, peștera Lascaux, Franța</p>	3 (câte 1 punct pentru fiecare enunț corect)
2.		a) 30.000 – Venus din Willendorf	3 (câte 1 punct pentru fiecare enunț corect)

<p>3.</p> <p>4.</p> <p>5.</p>	<p><i>Scrive denumirea operei căreia îi corespunde perioada de realizare</i></p> <p><i>Argumentează de ce se stabilește o asemenea consecutivitate de evoluție a artelor</i></p> <p><i>Reieșind din imaginile prezentate mai sus descrie semnificația acestor opere</i></p> <p><i>Argumentază relația dintre artă și religie în preistorie</i></p>	<p>b) 17.000 – <i>Cal cu săgeți, peștera Lascaux, Franța</i></p> <p>c) cca 2000 î. Hr. – <i>Ansamblul de la Stonehenge</i></p> <p>Reieșind din modul nomad de viață este logic să credem că primele încercări artistice iau forma obiectelor ce puteau fi purtate cu sine <i>artă portabilă</i>. Arta rupestră cunoaște o dezvoltare crescândă într-o a doua perioadă și acesta dovedește stabilitatea tot mai mare a așezărilor temporare. Evoluția arhitecturii este legată de modul sedentar de viață.</p> <p>a) <i>Ansamblul de la Stonehenge</i> – legat de cultul Soarelui, calendar, observator astronomic, templu/catedrală preistorică</p> <p>b) <i>Wenus din Willendorf</i> – cultul fertilității, zeița-mamă</p> <p>c) <i>Cal cu săgeți</i> – imaginea este o prefigurare a actului vânătorii, de închinare</p> <p>Oprele din perioada preistorică au un puternic caracter mistico – religios. Tradiții universale susțin că pământul emite forțe supranaturale vitalizante prin care influențează evenimentele ce au loc la suprafața lui, se manifestă dominant pe niste linii de forță trasate pe sol, care leagă între ele puncte sacre unde se află menhire, dolmene, peșteri sacre – <i>energii telurice</i>. Terra-mater, Pamantul-mamă, cuplul cer-pământ în care cerul este tatăl universal și pământul Mama cea mare a centrat aproape toate sistemele religioase inițiale, încă din paleolitic și a generat numeroase forme de cult. Apariția agriculturii a schimbat mult poziția pământului în panteonul religiilor neolitice și apoi a celor istorice, apar zeitățile agriculturii și ale ciclului vegetal. Periodicitatea vieții cosmice a adus în atenția vieții sacre fenomenul regenerării vegetale, așa numitele rituri agrare. Aceste rituri au conferit femeilor un rol special, fecunditatea lor și aceea a pământului, fiind corelate în conștiința agricolă. Analogia dintre rolul pământului și sexualitatea combinată cu maternitatea femeii, au permis omului primitiv să-și făurească marea sinteză a viziunii sale cosmologice periodice, și să-și construiască stravechiul său optimism soteriologic. Pământul nu este izolat în Univers. În Univers toate elementele influențează toate elementele.</p>	<p>3 (câte 1 punct pentru fiecare enunț corect)</p> <p>3 (câte 1 punct pentru fiecare enunț corect)</p> <p>3 (câte 1 punct pentru fiecare enunț argumentat)</p>
-------------------------------	--	---	--

Nr.	<p style="text-align: center;">SUBIECTUL II (23 puncte)</p> <p style="text-align: center;">Particularitățile arhitecturii antice.</p>	Scor
-----	--	------

<p>1.</p>	<p><i>Prezintă construcțiile cu caracter religios, tipurile de plan și elementele caracteristice</i></p> <p>a) EEgipt</p> <p>b) Mesopotamia</p> <p>c) GGrecia</p> <p>d) RRoma</p>	<p>Templele divine adăpostesc în sanctuar statuia în care se va încarna zeul. Ex.: <i>Karnak, Luxor, Templul lui Horus de la Edfu</i>. Templele funerare servesc cultului suveranilor divinizați, <i>Templul reginei Hatshepsut de la Deir el-Bahri</i>. Templelor divine și funerare le corespunde aceeași compartimentare a spațiului.</p> <p>Templele egiptene respectă trei modele: templul neacoperit, dedicat cultului zeului Ra, Soarele, tatăl faraonului; templul peripter, care îl prefigurează pe cel grec (o cella rectangulară, cu latura scurtă acoperită, înconjurată de un portic cu coloane și pilaștri); templul dezvoltat longitudinal printr-o succesiune de elemente, ca un fel de pâlnie: curte cu portic (peristil), atrium (săli hipostil), vestibul, cella sau sanctuar. <i>Templul lui Amon-Ra la Karnak</i>. Există temple șapate în stâncă, la Abu-Simbel.</p> <p>Egiptenii foloseau același termen pentru a indica planul arhitectonic, fundația templului și canonul liturgic. Între funcția sacră a templului și forma acestuia există un raport de identitate.</p> <p>Templul și zigratul (temple în formă de trunchi de piramidă în trepte cu 3-7 etaje, prezintă în vârful lor un altar și scări de acces monumentale, pe laturi, de la planul dreptunghiular s-a trecut la cel patrat). Ex.: <i>Marele Zigrat, Ur (Irak)</i>. Templul aflat în vârf avea o justificare simbolică și ideală, și anume posibilitatea de a contempla de mai aproape divinitățile astrale, servind observațiilor astronomice și sărbătorilor de Anul Nou.</p> <p>Templele au fost diferențiate prin tipurile de plan: in antis, dublu in antis, prostil, amfiprostil, peripter, pseudoperipter, dipter, pseudodipter. Planul templului grec cuprindea ca elemente importante: cella (naosul), în care se păstrează imaginea divinității, accesibilă numai sacerdoților; pronaos sau vestibul și opistodom (sala ofrandelor). <i>Templul lui Apollo, Delfi, Templul lui Zeus din Olimpia și Delfi, Templul lui Apollon</i>, impresionant ca dimensiuni, cu coloane înalte. <i>Templul Parthenon, Templul Erehteion de pe Acropolea Ateni</i>.</p> <p>În Imperiul roman, arhitectura religioasă înfățișează nu numai puterea zeului, ci, începând cu Augustus, și puterea împăratului. Templul reia schema etruscă și italică. El este construit pe un podium înalt, care îi asigură o poziție dominantă. În plan este un pseudoperipter. Ex.: <i>Maison Carré, Nîmes, Templul Fortunei Virile, Roma</i>. Există, de asemenea mici temple circulare inspirate din tholosul grecesc.</p> <p>Templu circular pe cupolă - <i>Panteonul</i>, templul destinat tuturor zeilor, Roma. Panteonul se compune din trei părți distincte: porticul, zona de trecere, cella. Panteonul este socotit unul dintre cele mai reprezentative edificii ale antichității romane. Sanctuarul Fortunei Primigenia, Templul zeiței Vesta, înconjurat de coloane, templul lui Jupiter Heliopolitanul, din Baalbek.</p> <p>Disponerea templelor dă o imagine exactă despre crearea lumii într-o ordine perfectă, armonia Universului, templul este o imagine redusă a lumii.</p>	<p>5 (câte 1 punct pentru fiecare tip de construcție cu caracter religios, câte 1 punct pentru fiecare tip de plan, câte un punct pentru elementele componente și câte 1 punct pentru exemple)</p> <p>3 (identic)</p> <p>7 (identic)</p> <p>4 (identic)</p>
<p>2.</p>	<p><i>Explică semnificația simbolică a construcțiilor religioase</i></p>	<p>Dispunerea templelor dă o imagine exactă despre crearea lumii într-o ordine perfectă, armonia Universului, templul este o imagine redusă a lumii.</p>	<p>4 (câte 1 punct pentru fiecare enunț argumentat)</p>

Nr.	SUBIECTUL III (22 puncte) Particularitățile artei antice și medievale.		Scor
<p>1.</p> <p>2.</p>	<p><i>Descifrează enunțul: Reprezentările de divinități rezumă idealul estetic al unei societăți. Utilizează drept reper opere create în diverse culturi și stiluri din antichitate și evul mediu.</i></p> <p><i>Prezintă artele decorative caracteristice pentru fiecare din stilurile medievale, exemple Bizantin</i></p> <p><i>Romanic</i></p> <p><i>Gotic</i></p>	<p>Imaginile cu caracter sacru exprimă viziunea și gustul estetic dominant al societății. La greci perfecțiunea vizuală acoperă ingeniozitatea care are ca rol vizualizarea perfecțiunii divine. O imagine fidelă a divinității, locuința sa – templul, măcar temporară în lumea oamenilor, trebuia să fie perfectă și să folosească elemente aidoma naturii. <i>Statuia chriselefantină</i> (de aur și fildeș) a lui Zeus din <i>Olimpia</i>, realizată de Fidias, reprezintă punctul central al lumii grecești fiindcă era asociată olimpiadelor. Cultul eroilor.</p> <p>În evul mediu pentru o populație mai degrabă fără știință de carte și care trebuia să asculte liturghia în latină, arta este cea care mediază mesajul Bisericii. Imaginile sacre prezintă un hieratism accentuat, și prezintă o divinitate care nu are nevoie de carnație, caracter mistic, <i>Iisus Pantocrator</i>.</p> <p>Reproducerea realității nu constituia o prioritate și astfel a apărut un limbaj figurativ de tip mistic. Mozaicul era mai scump decât pictura și, prin urmare, mai potrivit să exprime bogăția și prestigiul comanditarului. Arta creștină avea nevoie de un limbaj nou pentru a exprima atotputernicia unui Dumnezeu lipsit de substanță materială. Această lipsă de interes pentru lumea materială este evidentă în apariția unui stil figurativ bidimensional, caracterizat de poze frontale și de absența aspectului corporal, a greutății fizice. Fundalul abstract și simbolic, <i>bis. San Vitale din Ravenna</i>.</p> <p>Mozaicul – durabil și extrem de decorativ, captează și reflectă razele de lumină, imaginea capătă o stare de imponderabilitate și astfel subliniază caracterul mistic tipic limbajului figurativ creștin. Ex.: <i>Împăratul Iustinianși suita sa și Împărăteasa Teodora cu suita sa, San Vitale, Ravenna, Christos Pantocrator, Dafni, Biserica Adormirii Maicii Domnului, capela Palatină, Palermo, Italia</i>. Artele minore: orfevrăria – obiecte de artă realizate din materiale prețioase – fildeș, metale, email sau broderia din mătase – au fost la loc de cinste în lumea bizantină. Funcția lor fiind cea educativă, iar programul iconografic puternic reglementat de Biserică. Sculptura. Lumea bizantină, sub influența orientală, va dezvolta o artă a reliefului, înainte de toate ornamentală și decorativă. Îi sunt caracteristice mai multe tehnici: basorelieful accentuat, meplat care dă suprafeței sculptate aspectul unei adevărate dantele de piatră; relieful <i>champlevé</i> care prezintă motive sculptate pe un fond ușor scobit și umplut cu o pastă închisă la culoare, uneori cu praf de sticlă colorată. Adesea mai aproape de artele decorative decât de sculptură, relieful bizantin se joacă cu culorile, cu contrastele între plin și gol, în motive de obicei geometrice sau vegetale, puternic stilizate. Reprezentările figurative ale acestora sunt înlocuite cu elemente simbolice izvorâte din vocabularul oriental.</p> <p>Iconografia romanică tratează cu predilecție subiecte puternic simbolice, care evocă adesea o lume imaginară și populată de monștri, corespunzând concepțiilor religioase de atunci. Decorarea avea scopuri propagandistice și didactice. Artele minore trec aproape în totalitate în serviciul Bisericii. Se realizează numeroase progrese tehnice; în special arta emailului este revoluționată prin tehnica <i>champlevé</i> pe aramă, care constă în a introduce smalțuri în formele</p>	<p>10 (câte 1 punct pentru fiecare enunț argumentat, id referitoare la stiluri și opere reprezentative)</p> <p>4 (câte 1 punct pentru fiecare enunț argumentat prii specii ale artel decorative și opere reprezentative pentru stilul da</p> <p>4 (câte 1 punct pentru fiecare enunț argumentat prii specii ale artel decorative și opere reprezentative pentru stilul da</p> <p>4 (câte 1 punct pentru fiecare enunț argumentat prii</p>

	<p>rezervate în placa de aramă. Tapiseria de la Bayeux, care poate fi citită ca o istorie foarte vie. Anluminurile. Propaganda creștină a folosit arta pentru a sublinia, pe de o parte primatul spiritual, iar pe de alta bogăția materială a Bisericii. Această împletire între fundamentul temporal și cel spiritual al puterii ecleziatice va avea consecințe importante.</p> <p>Arta gotică este profund legată de apariția orașelor. Arta vitraliului cunoaște un mare avânt, o dată cu mărirea suprafeței ferestrelor înalte, rozaselor, în detrimentul frescei, căpătând un rol didactic. Miniatura se detașează treptat de stilul romanic. Ea se inspiră din arta vitraliului, imitându-i atât siluetele delicate cât și efectele grafice. Cărți: Cărțile orelor, frații Limbourg. Tapiseria se înscrie în același spirit rafinat, cunoaște un mare succes <i>stilul mille fleurs</i>, fiind realizată în atelierele din nordul Franței și Țările de Jos. Tapiseria, ajutând la păstrarea căldurii încăperii și oferind un ambient plăcut privirii, <i>Doamna și Licornul</i>, vitraliul, exemplu <i>Catedra la St. Denis</i>, <i>Catedrala Notre Dame</i> din Paris.</p>	specii ale artelor decorative și opere reprezentative pentru stilul da
--	---	--

Nr.	SUBIECTUL IV (19 puncte)		Scor
Relația între conceptele dominante în epocă și artele plastice.			
1.	<p><i>Explică modificările de percepere și de reprezentare a spațiului în arhitectura, Renașterii și a Barocului.</i></p>	<p>Spațiul în arhitectura renascentistă este elaborat conform rigorilor matematice și a numărului de aur, prefera formele stabile ca cubul și perfecte ca sfera, exemple: <i>Palazzo Rucellai</i> sau <i>Templul Malatestian</i> de Leon Batista Alberti, <i>cupola Domului Santa Maria del Fiore</i> din Florența de Filippo Brunelleschi, <i>Il Tempietto</i> de Donato Bramante. Spațiul baroc tinde spre infinit și este reprezentat în arhitectură prin spațiul coextensiv, propus de Giacomo Vignola la biserica <i>Il Gesù</i> descifrat prin introducerea capelelor în locul navelor laterale pentru mai multă intimitate în comunicarea cu Divinitatea este un spațiu care poate fi perceput în timp ce este parcurs, alte exemple: biserica și colegiul <i>Sant'Agnese</i>, <i>Sant Ivo alla Sapienza</i> de Francesco Borromini sau <i>Piata San Pietro</i> de Forenzo Bernini care ne propune o formulă spațială nouă realizată din imbinarea elipsei și a trapezului.</p>	<p>6 (câte 1 punct pentru fiecare enunț argumentat prin idei și opere reprezentative)</p>
2.	<p><i>Explică legătura între arta barocă și religie.</i></p>	<p>În urma reformei protestante biserica catolică își pierde foarte mulți credincioși și teritorii de influență, pentru a redresa situația biserica lansează contrareforma prin conciliul de la Trento și ordinul iezuitilor și investește considerabil în arta în opere arhitecturale și în ansambluri picturale pentru a-și recistiga credincioșii. Operele de dimensiunea suportului arhitectural, proclama temele Contra-Reformei: martiriul, viziunea, extazul, crucea și viața marilor oameni ai bisericii. Barocul a reprezentat un curent catolic.</p>	<p>6 (câte 1 punct pentru fiecare enunț argumentat prin idei și opere reprezentative pentru stilul dat)</p>
3.	<p><i>Explică semnificația luminii în arta barocă, prezintă exemple.</i></p>	<p>În baroc lumina joacă un rol foarte important, astfel motivele și figurile, antrenate în mișcare se detașează pe un fundal luminos. În lucrările lui Caravaggio lumina decupează formele și le taie din obscuritate. Ca expresie a prezenței divine și a luminii cerești, prezintă conflictul între bine și rău, dragoste și ignoranță, prezintă două forțe aflate într-un perpetuu conflict, într-o manieră dramatică și fatală. La Rembrandt lumina este iradiată de personaje și exprimă apartenența la spiritualitatea divină prin această radieră de lumină din interior asemeni astrilor.</p>	<p>7 (câte 1 punct pentru fiecare enunț argumentat prin idei și opere reprezentative)</p>

Nr.	SUBIECTUL V (15 puncte)	Scor
Interpretare iconografică și iconologică a unui stil sau a creației plastice.		

<p>1.</p>	<p><i>Reieșind din două stiluri sau din creația plastică a doi autori elaborează un eseu în care să prezinți preferința pentru imaginație sau pentru rațiune.</i></p> <p><i>Argumentează stilurile alese sau creația autorilor drept reper.</i></p> <p><i>Identifică relația între știință și artele plastice.</i></p> <p><i>Explică noțiunea de imaginație și fantezie în baza selecției făcute.</i></p> <p><i>Reevaluează propriul stil sau viziune în dependență de cele două direcții.</i></p> <p><i>Estimează un pronostic referitor la evoluția artei în viitor.</i></p>	<p>Bizantin – Romanic, Gotic; Renaștere – Baroc, H. Bosch – A. Dürer; Leonardo da Vinci – Rubens, Michelangelo – Bernini, etc.</p> <p>Rațiune – facultatea omului de a cunoaște, de a gândi logic, de a înțelege sensul și legătura fenomenelor, operează cu noțiuni, judecăți și raționamente.</p> <p>Imaginație – capacitatea omenească de a crea noi reprezentări sau idei pe baza percepțiilor, reprezentărilor sau ideilor acumulate anterior, închipuire, fantezie. Capacitatea de a transforma reprezentările care reflectă realitatea existentă și de a crea pe această bază noi reprezentări; invenție.</p> <p>Fantezie – produs al imaginației, plăsmuire, născocire, dorință ieșită din comun, ciudată. Compoziție de formă liberă, având un caracter de improvizație și de virtuozitate. Facultatea de a-și închipui ceva în mod creator; imaginație creatoare, gust bizar; capriciu. Operă de imaginație în care creația artistică nu este supusă unor reguli formale. Lucru născocit, fantastic, maxima imaginație a autorului.</p>	<p>3 (câte 1 punct pentru fiecare enunț corect)</p> <p>4 (câte 1 punct pentru fiecare enunț corect)</p> <p>4 (câte 1 punct pentru fiecare enunț corect)</p> <p>2(câte 1 punct pentru fiecare enunț)</p> <p>2(câte 1 punct pentru fiecare enunț)</p>
-----------	--	--	--

**Programa pentru examenul de bacalaureat,
sesiunea 2012
Specialitatea Arte Teatru**

I. Cadru conceptual.

1.1 Statutul disciplinei în examenul de BAC.

- În sistemul de evaluare finală, examenul de bacalaureat la arta actorului și istoria teatrului universal și românesc este deosebit prin importanța pe care o are în aprecierea performanțelor elevului la capitolul: cunoștințe, achiziționare de competențe / abilități, exprimare și argumentare de atitudini și date.
- Arta actorului și istoria teatrului universal și românesc au în cadrul sesiunii de BAC, statutul de disciplină obligatorie de examen, la care se susține: probă orală (spectacol, scene) la arta actorului și probă scrisă la istoria teatrului, cu o durată de 3 ore astronomice (180 minute).

1.2 Notă de prezentare

Scopul programei

Programa propusă conține lista obiectivelor și a conținuturilor pentru învățământul liceal. Programă are statutul de document reglator și normativ, purtând un caracter de obligativitate. Programă vizează atât specialiști disciplinelor de profil, cât și absolvenții din învățământul liceal.

Prin obiectivele de evaluare, prin modelele de teste de evaluare se urmărește direcționarea și pregătirea candidaților pentru susținerea cu succes a examenului de finalizare al unui ciclu instructiv-educational.

II. Obiectivele-cadru ale disciplinei, valorificate în examen.

Arta actorului:

1. Formarea competențelor cultural-artistice generale.
2. Formarea competențelor scenice, a unui univers afectiv și de atitudine.
3. Însușirea metodologiei de realizare a dramaturgiei, scenariilor și adaptărilor scenice în spațiul scenic.
4. Prezentarea în scenă a lucrărilor realizate (scene, spectacole).
5. Formarea continuă a culturii comunicării cu spectatorul.
6. Formarea culturii literar-artistice prin selectarea și lucrul asupra dramaturgiei de valoare românească și universală.

Istoria teatrului

1. Analiza perioadelor și operelor dramatice.
2. Îmbogățirea limbajului de specialitate și utilizarea acestuia în comunicare.
3. Cunoașterea conceptelor de bază cu privire la cele mai importante evenimente din evoluția teatrului mondial.
4. Formarea și dezvoltarea valorilor și atitudinilor.

III. Obiectivele de evaluare în cadrul examenului

Arta actorului:

- Să aplice unitatea simțului de adevăr și formă în spectacol.
- Să distribuie corect atenția scenică.
- Să aprofundeze nivelul de concentrare și convingere.
- Să urmărească o linie neîntreruptă de atenție a personajului.
- Să activeze biografia personajului și portretul psihologic.
- Să ia o poziție activă în relația cu personajele antrenate.
- Să creeze acțiunile fizice din cele psihice.
- Să aplice acțiunea verbală logică, ca excitant de imagini.
- Să găsească mijloace de transmitere a mesajului și emoției în subtext și acțiune fizică veridică.
- Să întruchipeze organic caracterul personajului pînă la nivelul improvizational.

Istoria teatrului

- Să utilizeze corect documentele istorice, sursele cartografice.
- Să conștientizeze și să motiveze apartenența la un spațiu istoric etnic și cultural.
- Să elaboreze concluzii personale și să argumenteze ideea asupra operelor propuse.
- Să argumenteze obiectivitatea în alcătuirea tezelor, comunicărilor, proiectelor cu îmbogățirea limbajului de specialitate.

- Să aprecieze contribuția personalităților istorice în procesul schimbărilor sociale și de mentalitate prin prisma teatrului.
- Să argumenteze transformările produse în istoria teatrului pe parcursul evoluției societății.
- Să încadreze operele literare ale unor dramaturgi studiați în contextul ideologiilor și al curentelor culturale.

IV. Standardele și competențele de evaluare în cadrul examenului scris.

- Structurarea într-un discurs a cunoștințelor despre opera dramatică studiată,
- Selectarea și analiza materialelor provenite din diferite surse (viața și opera dramaturgului, activitatea actorilor, regizorilor)
- Identificarea diferențelor dintre două sau mai multe curente literar-artistice.
- Plasarea operelor dramatice și a dramaturgicilor în contextul curentelor literale artistice.

V. Standardele și competențele de evaluat în cadrul examenului oral.

- Aplicarea tehnici interioare și exterioare de trăire a rolului în spectacol.
- Identificarea gustului artistic și principiilor etico-morale.
- Eșalonarea acțiunii scenice în diversitatea structural - fenomenologică.
- Compoziția creativ-dramatică în consecința descătușării, motivația sarcinii, justificare, caracter, acțiuni descendente ale personajului dramatic.

VI. Conținuturi pentru evaluare în examenul scris și oral.

Arta actorului: Cel puțin un rol realizat în cadrul unui spectacol din cele montate pentru susținerea examenului.

Istoria teatrului:

- Raportul dintre dramaturgie și arta spectacolului.
- Genul /stilul operei dramatice (comedia, tragedia, drama, satira, vodevilul) și trăsăturile specifice ale acestora.
- Curent / școlară / ideologie teatrală: clasicism, romantism, realism, suprarealism, simbolism, expresionism.
- Teme și motive literar-artistice (a personajului).
- Noțiuni de critică / istorie /teorie teatrală/.

VII. Structura probei de examen (scris/oral)

Arta actorului

Proba conține o secvență și va urmări realizarea totală a obiectivelor de evaluare (spectacol). Proba va urmări testarea realizării și aplicării etapelor de dezvoltare a actorului conform următoarelor criterii.

<i>Identitatea</i>	<i>Organica individuală</i>	<i>Caracterul personajului</i>	<i>Motivația și justificarea</i>	<i>Dicți</i>	<i>Plastic</i>	<i>Interacțiunea cu alte personaje</i>	<i>Nota generală</i>

Istoria teatrului

Proba conține două secvențe relevante și va urmări realizarea a 1/3 din obiectivele de evaluare. Testul la acest profil va conține mai multe sarcini de lucru și o extindere a aplicării noțiunilor de teorie.

Pentru realizarea fiecărei secvențe este rezervat un anumit număr de puncte, consemnat pe foaia de examen, și inclus în baremul de corectare și notare, destinat comisiei de verificare.

Secvența I – este destinată înțelegerii și interpretării noțiunilor teatrale și a datelor istorice, perioadelor și a curenților dramaturgilor și operelor dramatice și se va formula în număr 8-10 itemi.

Secvența II – se referă la elaborarea unui eseu structurat cu o temă concretă și anumite repere caracterizarea perioadei istorice, dramaturgul și opera dramatică, artistul și rolurile sale, regizorul și spectacolele montate.

Nr	SUBIECTUL I		
1.	Definește printr-un enunț noțiunea de teatru _____ _____ _____	L 0 1 2	L 0 1 2
2.	Numește spectacole populare din ținutul carpato-dunărene: 1. Cu subiect religios: a) _____ b) _____ 2. Cu subiect laic: a) _____ b) _____	L 0 1 2 3 4	L 0 1 2 3 4
3.	Specifică 3 premize ce au stat la originea teatrului: 1. _____ 2. _____ 3. _____	L 0 1 2 3	L 0 1 2 3
4.	Completează spațiile rezervate cu 4 dramaturgi ai teatrului grec: 1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____	L 0 1 2 3 4	L 0 1 2 3 4
5.	Menționează numele a 5 actori emeriți care activează în teatrele naționale din republică: 1. _____ 2. _____ 3. _____	L 0 1 2 3 4	L 0 1 2 3 4

	4 _____ 5 _____	5	5
6.	Identifică 4 inovatori ai scenei teatrului italian din Epoca Renașterii: 1 _____ 2 _____ 3 _____ 4 _____	L 0 1 2 3 4	L 0 1 2 3 4
7.	Difinește succint specificul următoarelor teatre: a) teatrul liber: _____ _____ b) teatrul suprarealist: _____ _____	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8
8	Specifică piesele lui Lope de Vega conform următoarelor criterii: a) drame istorice: 1. _____ 2. _____ 3. _____ b) comedii: 4. _____ 5. _____ 6. _____	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
9	Identifică 2 autori autohtoni de lucrări dramatice iluministe și cite o piesă de a lor: 1. Franța: a) _____ - _____ b) _____ - _____ 2. Italia: a) _____ - _____ b) _____ - _____ 3. Germania: a) _____ - _____ b) _____ - _____	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12	L 0 0 1 2 4 6 8 10 12 8 9 10 11 12

10	Încercuiește răspunsul corect prin: „A” (adevărat) și „F” (fals). Autorul piesei „Aminta” este Nicclo Machiavelli..... A---F Societatea Filarmonicii din București a fost înființată în 1833- 1837..... A---F Spania a dat Europei o formulă nouă de teatru „Commedia dell*arte”..... A---F Fondatorul conservatorului Filo-dramatic a fost Ion Ileadu-Rădulescu A---F Arhitectura teatrului modern și scenografia modernă au fost fundamentate în Italia..... A---F Matei Millo a fost conducător de teatru și un actor emerit..... A---F Vasile Alecsandri este autorul piesei „Răzvan și Vidra”..... A---F	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
SUBIECTUL II			
11	Elaborează un eseu în limita unei pagini, despre dramaturgia lui Ion Luca Caragiale Parametri: a) Tematica pieselor; b) Caracterizarea personajelor principale; c) Montarea pieselor în teatrele din republică;	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32

<hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>		
---	--	--

Barem analitic de corectare la istoria teatrului

Nr.	Itemi	Răspunsuri posibile	Barem
1	Definește printr-un enunț noțiunea de teatru	Gen de artă autonom, formă specifică de cunoaștere și reprezentare artistică a vieții	0p. Răspuns incorect 3p. Răspuns complet
2	Specifică 3 premize ce au stat la originea teatrului	Dansuri mitice; închinare zeilor; dansuri ceremoniale	Se acordă câte 1 p. Pentru fiecare răspuns corect 3p. Răspuns complet
3	Enumeră cele 3 părți ale trilogiei „Orestia”	Agamemnon; Choeforele; Eumenidele	Se acordă câte 1 p. Pentru fiecare răspuns corect 3p. Răspuns complet
4	Completează spațiile rezervate, numind 3 reprezentanți ai teatrului clasic francez:	Corneille; Racine; Moliere.	Se acordă câte 1 p. Pentru fiecare răspuns corect 3p. Răspuns complet
5	Menționează numele a 5 actori emeriți care activează în teatrele naționale din republică:	Oarecare 5 actori emeriți din Moldova	Se acordă câte 1 p. Pentru fiecare răspuns corect 5p. Răspuns complet
6	Specifică genul operelor shakespeariene indicate	a) „Regele Lear”- tragedie b) „Visul unei nopți de vară” comedie. c) „Richard al III-lea” dramă istorică engleză d) „Iuliu cezar” dramă istorică romană.	Se acordă câte 2 p. Pentru fiecare răspuns corect 8 p. Răspuns complet
7	Definește succint specificul următoarelor teatre:	a) teatru liber: Actorul- instrument perfect acordat, convenția celui de al 4 perete b) teatrul suprarealist: pune accent pe conștient și inconștient. Depășește limitele acceptate de realitate	Se acordă câte 2 p. Pentru fiecare răspuns corect 8 p. Răspuns complet
8	Realizează cerințele grilei de mai jos : Numele dramaturgului moldovean - o piesă montată care-i aparține	Urschi- „Testamentul” Druță „Casa mare” Strîmbeanu „Olte” Matcovschi „Tata”	Se acordă câte 2 p. Pentru fiecare răspuns corect 8 p. Răspuns complet
9	Identifică 2 autori autohtoni de lucrări	1. Franța; Voltaire- “Mahomed” Beaumarcheais- “Bărbierul din Sivila”	Se acordă câte 2 p. Pentru fiecare răspuns corect

	dramatice iluministe și câte o piesă de a lor	2. <i>Italia</i> ; Goldoni – “Bădăranii” Vittorio Alfieri “Virginia” 3. <i>Germania</i> . Goethe “Faust” Schillerr “Maria Stuart”	12 p. Răspuns complet
10	Încercuiește răspunsul corect prin: „A” (adevărat) și „F” (fals).	*Euripide și Jean Racine au scris tragedii, intitulându-le identic- „Fedra”; A *Dramaturgul Prosper Merimee e autorul piesei „Visul unei nopți de vară”; F *L. N. Tolstoi a scris piesa „Trei surori”; F *Aristofan a scris piesa „Medeea”; F *Pierre Corneille a scris piesa „Cidul”; A *Machiavilli a scris piesa „Mătrăguna”; A	Se acordă câte 2 p. Pentru fiecare răspuns corect 12 p. Răspuns complet
11	Elaborează un eseu în limita unei pagini, elucidând importanța titanilor teatrului grec:	Parametri: a) inovațiile în teatru; b) tematica operelor dramatice; c) teatrul antic grec – temelia artei teatrale;	Se acordă: pentru a) 9 p. pentru b) 13 p. pentru c) 14 p. 36p. Răspuns complet